

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

«Οὐκ ἀρνησόμεθά σε φίλη Ὁρθοδοξία...»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

• ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2005 - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΕΤΟΣ 55ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 934 - ΚΑΝΙΓΤΟΣ 32 - 106 82 ΑΘΗΝΑΙ (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὕργανον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Περίοδος Γ' ἔτος 55ο Τεύχος 934
Μάϊος - Ἰούνιος 2005

Ἰδρυτής:

Ἀνδρέας Βαπορίδης
(† 1976)

Ἐκδότης:

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

Διευθυντής:

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:

† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος
† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος
† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων

Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος
Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ ἔτησίᾳ 10 εὐρώ
Ἐξωτερικοῦ 15 \$ Η.Π.Α.

Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

Ἰδιοκτησία - Κεντρική Διάθεσις:

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 210 38 28 280 - Fax: 210 38 47 365
www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

Εἰκὼν Ἐξαφύλλου:

Ὁ ἀσπασμός Πέτρου καί Παύλου.
Ἱερά Μονή Πάτμου, 16ος αἰών.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁρες εὐθύνης	3
Ἡ αἵρεσις τῆς ὀνοματολατρείας	4
Ἡ Φωνή τῶν Πατέρων	5
Λόγος ἐνημερωτικός	6-9
Ὁδοιπορικόν εἰς τοὺς Γ.Ο.Χ. Σερβίας	10-11
Λειτουργικά θέματα	12
Μιά φωνή ἀπό παλαιά	13
Εὐλαβὲς ἀφιέρωμα	14-15
Τὴν Διακονίαν σου πληροφόρισον	16-20
Μικρά καί οὐσιώδη	21-23

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ

«Ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καί τὸν Πατέρα καί τὸν Υἱὸν ἔχει. Ἐἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ ταύτην τὴν διδασκίαν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς».

(Β' Ἰωάννου 9-11)

Ώρες εὐθύνης

Αί ἐξελίξεις εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ εἶναι ραγδαῖαι. Αἱ διαδικασίαι ἐπιταχύνονται μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Πάπα Βενεδίκτου. Ὁ ἐν λόγῳ, ἀντήλλαξεν ἐπιστολάς μετὰ τοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου διὰ τὴν ἐπανέναρξιν τοῦ «Θεολογικοῦ Διαλόγου». Ὁ κ. Βαρθολομαῖος εὐθὺς ἀπέστειλε μηνύματα εἰς τὰς λοιπὰς αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας αἱ ὁποῖαι, ἅπασαι ἀνταπεκρίθησαν θετικῶς, ὀρίζοντες ἀνά δύο ἐκπροσώπους των εἰς τὸν Διάλογον.

Ὁ νέος Πάπας Βενέδικτος, ἐπιθυμεῖ νὰ ἀνατρέψῃ τὴν εἰκόνα τοῦ σκληροῦ καὶ ψυχροῦ Καρδινάλιου Ράτσιγκερ καὶ νὰ προβάλῃ τὸ προφίλ ἐνὸς ἐνθέρμου ὑποστηρικτοῦ τῆς «Ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν».

Ὁ κ. Βαρθολομαῖος, μονοκράτωρ πλέον εἰς τὴν Ἀνατολήν ἔπειτα ἀπὸ τὸ ψαλλίδισμα τῶν πτερῶν τοῦ κ. Χριστοδούλου (διὰ τῆς 3μήνου σκανδαλογίας) καὶ τὴν ...ἀποτομὴν τῆς κάρρας τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων (τόν ὁποῖον, κατόπιν ἐορτῆς, ἡ ἀρμοδία ἐπιτροπὴ τῆς Παλαιστινιακῆς ἀρχῆς ἀπήλλαξεν ἀπὸ κάθε κατηγορίαν) προωθεῖ τὴν ἰδέαν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ μέ αὐτόν πλέον ὡς Ἀρχιστράτηγον.

Ὁ κ. Χριστόδουλος καὶ αὐτός ἐνθερμος ὑποστηρικτὴς τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ὀφείλει νὰ ἀρκεσθῇ εἰς ἓνα δευτερεύοντα ρόλον. Ἡ συνεισφορά του ὅμως δέν εἶναι διόλου εὐκαταφρόνητος ἂν ἀναλογισθῇ κανεὶς τὴν σημασίαν τοῦ ἐσχάτως συγκληθέντος Συνεδρίου τοῦ Π.Σ.Ε. εἰς Ἀθήνας. Τό γεγονός προσεπάθησε νὰ ὑποβαθμίσῃ ὁ ἴδιος διὰ νὰ ἀποσοβηθοῦν αἱ πολλαὶ ἀντιδράσεις. Τό γεγονός τοῦ Συνεδρίου τοῦ Π.Σ.Ε. δέν ἔτυχε τῆς ἀναλόγου δημοσιότητος ἀπὸ τὰ Μ.Μ.Ε.

Τοιοῦτοτρόπως οἱ Ἕλληνες δέν ἐπληροφορήθησαν διὰ τὰς συμπροσευχὰς μετὰ τῶν αἱρετικῶν, τὴν δυναμικὴν παρουσίαν προτεστάντων... παπαδίνων καὶ... δεσποτίνων (!) οὐδέ τὰ ἔκτροπα τῶν χορῶν καὶ ἀλαλαγμῶν εἰς τὴν Πνύκα. Αὐτά θὰ ἀρχίσουν νὰ ἀποκαλύπτονται

βαθμηδόν, ἀλλὰ ἡ κατάστασις εἶναι ἐλεγχόμενη. Ἡ κρατοῦσα Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πάσχει πλέον ἀπὸ Μιθριδατισμόν: ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἔπαθεν ἀνοσίαν εἰς τὸ δηλητήριο τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ δέν ἀντιδρᾷ. Ποῖος νὰ ἀντιδράσῃ; Τὰ πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα ἀπέμεινον ἄνευ ποιμνίου. Αἱ Σλαβικαὶ Ἐκκλησίαι ἔχουν ἐξαθλιωμένα ἐκ τῆς δυστυχίας τῶν πολέμων καὶ τῆς ἀνεχεῖας ποιμνία. Ὁ ἀγὼν τῆς ἐπιβιώσεως δέν ἀφήνει εἰς αὐτοὺς πολλὰ περιθώρια ἀντιδράσεων.

Μόνον οἱ Γ.Ο.Χ. ἀπέμειναν, οἱ μὴ κλίνοντες γόνυ τῷ Βάαλ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Διὰ τοῦτο ὀφείλομεν νὰ συνειδητοποιήσωμεν τὰς εὐθύνας μας.

Εἶναι ὥρες εὐθύνης ὁ καιρὸς τὸν ὁποῖον διανύωμεν. Ὅφειλομεν νὰ ἀρθῶμεν εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ νὰ πράξωμεν τὸ καθήκον μας ὡς μέλη τῆς Ἀληθινῆς Ἐκκλησίας, τοῦ λείμματος τῆς εὐσεβείας, τοῦ μικροῦ ποιμνίου, εἰς τὸ ὁποῖον «*ἠνῃδόκησεν ὁ Πατὴρ ὁ Οὐράνιος δοῦναι τὴν βασιλείαν*».

Ἄς μὴ ἀναλίσκώμεθα εἰς ἀσκόπους διενέξεις καὶ προσωπικὰς ἀντεγκλήσεις. Ἀλλὰ ἀφοῦ συνειδητοποιήσωμεν τὸν σκοπὸν τῆς Ἐκκλησίας, νὰ ἀναλάβῃ τὰς εὐθύνas του ἕκαστος καὶ νὰ ἐργασθῇ ὁ καθεὶς ὡς ἐργάτης τοῦ Ἀμπελῶνος τοῦ Θεοῦ, ἀποβλέπων μόνον εἰς τὸν δικαιοκρίτην Χριστὸν τὸν Θεόν.

Σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ σωτηρία τῶν μελῶν της. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ὁρθοπραξίας, προΐουσης τῆς ἀγάπης. Ἀλλ' ἂν τὰ ἔργα τοῦ καθενός, δέν εἶναι ἀντάξια τῆς κλήσεως ἡμῶν, ὡς Χριστιανῶν καὶ δὴ γνησίων Ὁρθόδοξων, τότε γινώμεθα αἰτία νὰ βλασφημεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀληθινῆς Ἐκκλησίας Του. Ἐξάλλου ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς παραγγέλει: «*ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστέ, ἐάν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις*» (Ἰωάν. ΙΓ' 35).

† Ο.Μ.Φ.

Ἡ αἵρεσις τῆς Ὀνοματολατρείας

Ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου

Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὰς ἡμέρας μας ἀναβιώνει ἡ αἵρεσις τῆς Ὀνοματολατρείας, μεταξὺ κυρίως τῶν Σλαύων Ὀρθοδόξων, τινές τῶν ὁποίων εὐρίσκουν καταφύγιον εἰς παρασυναγωγὰς καθηρημένων ἢ ἀχειροτονήτων καλουμένων καὶ αὐτῶν δῆθεν ὡς Γ.Ο.Χ., μὴ ὄντες πράγματι. Οἱ παρασυνάγωγοι οὗτοι ὑπνοῦνται μακαρίως μὴ ἀντιλαμβανόμενοι τὸν κίνδυνον ἐκ τῆς ὑποθάψεως τῆς τοιαύτης αἱρέσεως καὶ προσθέτουν ἔτι περισσότερον κρίμα εἰς ἑαυτούς, ὡσάν νά μὴ ἔφθανε εἰς αὐτούς ἡ ἐπισυσσωρευμένη ἐπ' αὐτῶν ὀργή τοῦ Θεοῦ διὰ τὰ σχίσματα τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν καὶ τὴν ἀπώλειαν τόσων ψυχῶν. Ὅθεν κρίνομεν σκόπιμον νά ἀναφέρωμεν ὀλίγα τινὰ διὰ τὴν κατεγνωσμένην ταύτην αἵρεσιν.

Ὁ σπινθήρ τῆς αἱρέσεως ἠνάφθη ὑπὸ Ρώσου τινός Μοναχοῦ Ἰλαρίωνος λεγομένου. Οὗτος ἐμόναζεν εἰς τὸ ἐν Καυκάσῳ μετόχιον τῆς Ἱ.Μ. Ἀγ. Παντελεήμονος Ἀγ. Ὁρους, Σίμων ὁ Χαναναῖος, καὶ τὸ 1907 συνέγραψεν βιβλίον περὶ τῆς νοερᾶς προσευχῆς ὑπὸ τίτλον «Ἐπὶ τῶν Ὁρέων τοῦ Καυκάσου». Ἐκεῖ ὁ συγγραφεύς, εἰς τὴν προσπάθειάν του νά ἐρμηνεύσῃ τὴν ὠφέλειαν ἐκ τῆς προσευχῆς τοῦ Ἰησοῦ, διετύπωσε τὴν καινοφανῆ διδασκαλίαν ὅτι «ὁ Θεὸς ἐνυπάρχει εἰς τὸ ὄνομά Του».

Ἡ διδασκαλία αὕτη διεδόθη μεταξὺ τῶν ἀγιορειτῶν Ρώσων Μοναχῶν καὶ ἀπέκτησε ἕναν ἄλλο ἀπολογητὴν τῆς νεοφανοῦς δοξασίας, τὸν π. Ἀντώνιον Μπουλάτοβιτς πρῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Τσαρικοῦ στρατοῦ. Οἱ ἔριδες μεταξὺ τῶν Ρώσων ἀγιορειτῶν ἦσαν σφοδρές. Οἱ ὀνοματολάτραι κατῴρθωσαν νά ἐκλέξουν Δικαῖον τῆς Ἱ. Σκήτεως τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου. Ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἀγ. Παντελεήμονος Μισαήλ, ἀλλὰ καὶ ὁ Μπουλάτοβιτς ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Οἶκ. Πατριάρχῃ Ἰωακείμ Γ' ὁ ὁποῖος καταδικάζει τὴν Ὀνοματολατείαν. Εἰς ἐπιστολήν του πρὸς τὸν Ἡγούμενον Μισαήλ τῆς 12ης Σεπτεμβρίου 1912, ὅπου μεταξὺ τῶν ἄλλων γράφει: «*Τοῖς ἀνοήτως θεολογοῦσι αὐτόθι μοναχοῖς καὶ τὴν περὶ τῆς θεότητος τοῦ ὀνόματος «Ἰησοῦς» πεπλανημένη θεωρίαν ἐπινοήσασι καὶ εἰσάγουσι συμβουλευόμεν καὶ ἐντελλόμεθα πατρικῶς ἀμέσως καὶ αὐστηρῶς ἀποστῆναι ἀπὸ τῆς ψυχωλέθρου πλάνης...*», ἀπηγόρευσε δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου «Ἐπὶ τῶν Ὁρέων τοῦ Καυκάσου».

Ὅμως ὁ Μπουλάτοβιτς ὑπεραμύνετο τῶν δο-

ξασιῶν του, ἐξέδωσε δὲ καὶ βιβλία ὅπως τὴν «Ἀπολογία» καὶ τὸ «Περὶ τοῦ Ὀνόματος τοῦ Θεοῦ» (τοῦτο ἑλληνιστί) καὶ ἐπιστολάς.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ Μπουλάτοβιτς ὑπεστήριξε ὅτι:

«Τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ εἶναι Θεός»

«Οἱ ἐν τῷ Θαβωρίῳ λόγοι οἱ ἀκουσθέντες ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων εἶναι αὐτός ὁ Θεός»

«Οἱ ἐν Σινᾷ ἀκουσθέντες ὑπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν λόγοι εἶναι αὐτός ὁ Θεός»

«Ἐν τοῖς ἤχοις καὶ ἐν τοῖς γράμμασι τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ εἶναι παρούσα ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ».

Δηλαδή, ἀρκεῖ ὁ ἄνθρωπος νά ἀπαγγεῖλῃ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ (ἔτι καὶ ἄνευ πίστεως, ἀσυνειδήτως) καὶ ὁ Θεὸς εἶναι ἠναγκασμένος νά παρίσταται διὰ τῆς Χάριτός του μετὰ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ καὶ νά πληροῖ τὰ αἰτήματά του.

Τοῦτο ὅμως εἶναι δυσειδαιμονία.

Κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης καὶ ὁ Πατριάρχης Γερμανός Ε' καταδίκασε τὴν αἵρεσιν αὐτὴν (Ἐπιστολὴ Πατρ. Γερμανοῦ Ε' τῆς 15ης Φεβρουαρίου 1913). Καὶ ἡ Σύνοδος τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας (Ἐπιστολὴ 18ης Μαΐου, ἀπόφασις 22ας Αὐγούστου τοῦ 1913).

Πρέπει νά σημειωθῇ ὅτι εἰς τὴν καταδίκην τῆς αἱρέσεως αὐτῆς συνετέλεσε κατὰ πολὺ ὁ ὀνομαστός Ἀγιορείτης Γέρων Καλλίνικος ὁ λεγόμενος Ἡσυχαστής. Ὁ Γέρων Καλλίνικος, αὐτοδίδακτος γνώστης τῆς ρωσικῆς γλώσσης εἶχε μελετήσῃ τὰ συγγράμματα τοῦ Ἰλαρίωνος καὶ τοῦ Μπουλάτοβιτς καὶ εἶχε γράψῃ ὑπομνήματα τόσον πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως ὅσον καὶ πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ ἔκφρασις τοῦ Γέροντος Καλλινίκου περὶ τῶν Ὀνοματολατρῶν: **«ἄφησαν τὸ κεφάλι καὶ λατρεύουν τὴν σκούφια».**

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὁ Τσάρος τῆς Ρωσίας καὶ ὁ Πατριάρχης Μόσχας μετὰ τὴν καταδίκην τῆς αἱρέσεως, ἀπέστειλαν παράσημα πρὸς τὸν Γέροντα Καλλίνικον, τὰ ὁποῖα φυλάσσονται μέχρι σήμερον εἰς τὴν Ἀγιορειτικὴν Καλύβην τοῦ Ἀγ. Γερασίμου. (βλ. «Καλλίνικος ὁ Ἡσυχαστής», ἐκδ. Ἱ. Μ. Παρακλήτου, σελ. 55-56).

Μίαν σύγχρονον ἔκδοσιν τῆς ὀνοματολατρικῆς πλάνης, θὰ ἐξετάσωμεν, Θεοῦ θέλοντος, προσεχῶς.

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

‘Η ύπακοή εἰς τοὺς Προεστῶτας*

“Οτι πρέπει νά ὑποτασσώμεθα μέ ἀπλότητα εἰς τοὺς ἐν Κυρίῳ προεστῶτας καί νά δεχώμεθα τὰς ἐντολάς των ὡς προερχομένας ἐκ Θεοῦ, χωρίς νά τὰς ἐλέγχωμεν καί χωρίς νά τὰς πολυεξετάζωμεν ἢ νά διορθώνωμεν, ἔστω καί ἂν πρὸς τό παρόν φαίνωνται ὅτι δέν μᾶς συμφέρουν.

Ο ΕΥΛΑΒΕΣΤΑΤΟΣ Ἐπίσκοπος Φουρτουνάτος ἠλευθέρωσε, μέ τήν προσευχήν του, ἓνα δαιμονιζόμενον ἄνθρωπον, ἀπό τήν μάστιγα τοῦ δαίμονος. Τό πονηρόν πνεῦμα, λοιπόν, μόλις ἐξεδιώχθη ἀπό τόν ἄνθρωπον, ὅταν πλέον ἐπλησίαζε τό βράδυ, μετεσχηματίσθη εἰς ξένον, καί περιήρχετο τήν πόλιν, κράζων καί λέγων· ὦ! τί ἔχει κάμει ὁ Ἐπίσκοπος Φουρτουνάτος! Ἐπέταξεν ἔξω ἀπό τό κελλί του ἓνα ξένον ἄνθρωπον· ζητῶ λοιπόν κάποιο μέρος νά ἡμπορέσω νά ἀναπαυθῶ καί δέν εὐρίσκω εἰς τήν πόλιν αὐτήν τόπον.

Κάποιος ἄνθρωπος, πού ἤκουσε τήν φωνήν αὐτήν, καί ὁ ὁποῖος ἐκάθητο κοντά εἰς τήν φωτιάν μαζί μέ τήν γυναῖκα του καί τό παιδί του, τόν ἐφώναξε καί ἀφοῦ τόν ἠρώτησε τί τοῦ ἔκαμεν ὁ Ἐπίσκοπος, τόν ἐδέχθη μέσα εἰς τό σπίτι του καί τόν παρεκάλεσε νά καθίση κοντά των δίπλα στη φωτιά.

Ἀφοῦ λοιπόν ἐκάθησε καί ἐνῶ συνωμίζουν μεταξύ των, τό πονηρόν πνεῦμα εἰσῆλ-

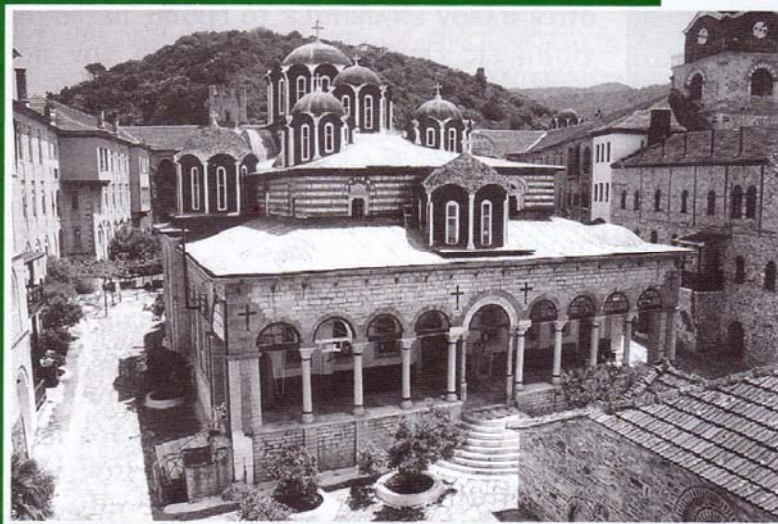
θε μέσα εἰς τό παιδί, τό ἔρριψεν εἰς τήν φωτιά καί ἀμέσως τό ἐσκότωσε.

Τότε πλέον ὁ δυστυχής ἐκεῖνος ἀντελήφθη ποῖον ἐξεδιώξεν ὁ Ἐπίσκοπος καί ποῖον αὐτός ὑπεδέχθη· ἐκ τῶν ἔργων δέ ἐδιδάχθη νά μή θεωρῇ τόν ἑαυτόν του καλύτερον ἀπό τόν Ἐπίσκοπον καί περισσότερο φιλόανθρωπον.

* Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, «Εὐεργετινός», Τόμος πρῶτος, σελίδες 510-511. Ἔκδοσις τοῦ «Μεγάλου Συναξαριστοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας».

ΛΟΓΟΣ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΘΕΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ
ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ Ι. ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΚΑΙ
ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ*

Μακαριώτατε Δέσποτα
Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς
Σεβαστοί μου Συλλειτουργοί
Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί

«Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου». Γι' αὐτό καί ὅπως ὁ διάβολος «τήρησε τήν πτέρναν τοῦ νέου Ἀδάμ καί κατόπιν ἐδέχθη σφοδρή τήν ἥττα ἀπό τόν ἀναστάντα Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἔτσι καί ἡ ἀγία Του Ἐκκλησία ἐπολεμήθη καί πολεμεῖται ἀπό τόν διάβολον χωρίς ὅμως ποτέ νά νικᾶται μέχρι τόν τελικόν της θρίαμβον, τήν μεγάλη καί ἐπιφανή ἡμέρα τῆς Δευτέρας τοῦ Κυρίου Παρουσίας. «Ἡ ἐμέ ἐδίωξαν καί ὑμᾶς διώξουσιν», μᾶς προεῖπε ὁ Δεσπότης Χριστός ἐνῶ ὁ Μέγας Μακάριος ταυτίζει χάριν καί διωγμό: «ὅπου ἐστὶν ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐκεῖ ἐπακολουθεῖ ὁ διωγμός καί ἡ πάλῃ».

Εὐχαριστοῦμε τόν Θεόν διότι μᾶς ἤξιώσε νά διωκόμεθα, ὅχι ὡς «φονεῖς ἢ κλέπται ἢ κακοποιοί ἢ ἀλλοτριοεπίσκοποι», ὅχι ὡς ιδιόρρυθμοι, ἀνυπάκουοι, σχισματικοί, φίλαρχοι καί δοξομανεῖς, ἀλλ' ὡς ἀπλοί χριστιανοί πού ποθοῦν νά βαστάσουν τήν μαρτυρία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καθαρὰν ἀπό τόν μολυσμόν τῶν αἰρέσεων.

Ἡ δαιμονική παράταξις τῆς ἐποχῆς μας εἶναι πῶς ὑποῦλη: Διότι ἐνῶ τούς πρώτους αἰῶνας ἡ πάλῃ ἦταν σαφές καί προφανές, ἀνάμεσα στήν ἐκλογή τοῦ Χριστοῦ ἢ τοῦ θανάτου, τῆς αἰρέσεως ἢ τοῦ διωγμοῦ καί τῶν βασανιστηρίων, σήμερα ἀντιθέτως ὁ διωγμός θά ὑποκινηθῇ ἀπό φαινομενικῶς ὀρθόδοξους. Πραγματοποιεῖται ἡ Ἀποστολική προφητεία ὅτι οἱ ἐπίσκοποι ἀπό πατέρες θά γίνουν λύκοι βαρεῖς μή φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου.

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς
Τίμιο Ἱερατεῖο
Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί

Εὐδόκησεν ὁ Θεός τό ἀγαπημένο μας Μοναστήρι νά γίνῃ γνωστό τόσο στό Πανελλήνιο ὅσο καί στό ἐξωτερικό γιά τόν ὁμολογιακό ἀγῶνα μας ὑπέρ τῆς Ὁρθοδοξίας. Διαισθανόμεθα ὅτι ὁ δάκτυλος τοῦ Θεοῦ κατευθύνεται πρὸς τήν ταπεινότητά μας καί συστήνῃ τήν θέσῃ μας ὡς

* Ἀνεγνώσθη εἰς τήν Ἡμερίδα κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐν Πειραιεῖ τήν 28-4/11-5-2005.

ἀρμόζουσα σέ ὀρθοδόξους. Εἴμαστε ἀπλῶς ἡ τροχοπέδη στά Πατριαρχικά σχέδια. Δέν γίνεται τίποτε ἄλλο ἀπό τό νά συνεχίζεται τό ἐνδο-εκκλησιαστικό φαινόμενο ἀντιπαλότητας ἀνάμεσα σέ φιλενωτικούς ποιμένες καί ἀνθενωτικά ποιμένα. Αὐτό πού μᾶς θλίβει εἶναι ὅτι δέν ἀντιμετωπίζομεθα ἀπό τό μεγαλύτερο μέρος τοῦ κλήρου μέ κατανόηση. Διότι ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία τόσους αἰῶνες τιμᾷ καί ἀγιοποιεῖ τά ἀνθενωτικά ποιμένα καί τούς ἐλάχιστους ποιμένες πού τά ἐκπροσωποῦν ἐμεῖς μέ ἀκριβῶς τήν ἴδια στάση ἀντιμετωπίζομεθα ἀπό τούς ἀδελφούς Ἀγιορεῖτες ὡς σχισματικοί καί ὡς ἐχθροί τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπιτρέψτε μου στό σημεῖο αὐτό νά ἀναφερθῶ περιληπτικά στό ἱστορικό τοῦ διωγμοῦ:

Μέχρι τό 1972 ἡ Ἱερά Μονή μας ὅπως καί τά περισσότερα Μοναστήρια τοῦ Ἀγίου Ὁρους (ἄλλα 14), καθώς καί ὅλα τά κελλιά δέν μνημονεύαμε τούς φιλενωτικούς Πατριάρχες. Μόνο στίς ἡμέρες τῶν πανηγύρεων, ὅταν οἱ Πατριαρχικές Ἐξαρχίες προΐσταντο ἐμνημονεύετο τό ὄνομα τοῦ Πατριάρχου. Ἦταν ἡ ἐποχή πού ὅλο τό Ἅγιον Ὄρος ἦτο σκανδαλισμένο μέ τήν Οἰκουμενιστική κίνηση τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου. Ὁ ἐπί ἡγουμένου Σωφρονίου ἐφημέριος π. Ἀθανάσιος Καραπαναγιώτου καί κατόπιν ἡγούμενος τῆς Μονῆς (1956-1975) ἐσυνήθιζε μέ ἐντολή τοῦ Γέροντός του νά ἐξέρχεται τοῦ Ἀγίου Ὁρους γιά νά λειτουργεῖ σέ διάφορα μετόχια τῆς Μονῆς μας καί κυρίως στά κτήματα τῆς Μονῆς στό Παγγαῖο ὅπου γειτνίαζαν μέ κτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Διονυσίου. Ὅταν οἱ πατέρες ξελειουργοῦσαν τίς ἀργίες καί τίς Κυριακές ἐσυνήθιζαν νά κάθωνται, Ἐσφιγμενίτες καί Διονυσιάτες καί νά συζητοῦν τά Ἀγιορεῖτικα θέματα.

Οἱ Διονυσιάτες μέ ἥπιο τρόπο πρόσβαλαν τόν π. Ἀθανάσιο:

«Τί εἶδους συμπεριφορά καί στάση εἶναι αὐτή παπᾶ μου; Ὅλο τόν χρόνο δέν μνημονεύετε τούς οἰκουμενιστές καί στήν πανήγυρη βάζετε τήν οὐρά στά σκέλια γιά νά μήν παρεξηγηθοῦν!! Ἡ θά τούς ἀκολουθᾶτε καί θά τούς στηρίζετε σ' ὅποιον γκρεμό πηγαίνουν ἢ θά διαχωρίσετε τίς εὐθύνες σας»

Ὁ εὐσυνείδητος καί ἐνάρετος π. Ἀθανάσιος δέν εἶχε τί νά ἀποκριθῇ. Γύρισε πίσω στό μοναστήρι του μέ καρδιά πικραμένη πού ἔβαζε στό Ἅγιο Θυσιαστήριο ὀνόματα αἰρετικῶν. Πη-

γαίνει στό κελλί του, παίρνει μία Καινή Διαθήκη καί μία κανάτα πού τοῦ εἶχε δωρίσει ὁ γέροντάς του καί τοῦ τά προτείνει περίλυπος:

- «Πάρε τα πίσω γέροντα, φεύγω».

- «Γιατί παιδί μου;»

- «Διότι δέν μπορῶ ἄλλο νά μνημονεύω αἰρετικούς».

- «Οὔτε ἐγώ παιδί μου. Ὅμως ἐγώ γέρασα. Τό ἔργο αὐτό νά τό ἀναλάβεις ἐσύ ὅταν τό κρίνεις κατάλληλο».

Αὐτά ἀγαπητοί ἦταν τά σπέρματα τῆς Θείας σποράς στίς καρδιές δύο μεγάλων ἀνδρῶν ἀπ' τά ὁποῖα ἐβλάστησε ὁ καρπός τῆς ὁμολογίας στό ἀγαπητό μας Μοναστήρι.

Πράγματι τό 1972 ἡ Ἱερά Μονή μας ἀποφάσισε γιά πρώτη φορά νά παύση ἐντελῶς τήν μνημόνευση τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα. Μά αὐτό δέν ἦταν ἀρεκτό. Ἐπρεπε μέ κάποιο τρόπο νά ἐκδηλωθῇ ἡ διαφωνία μέ τούς λοιπούς Ἀγιορεῖτες. Ἐστήριζαν μέ τόν τρόπον τους τόν Οἰκουμενιστή Πατριάρχη. Παύσαμε λοιπόν τήν πνευματική ἐπικοινωνία καί μέ αὐτούς πού τόν μνημονεύουν θεωρῶντας τήν στάση αὐτή συνειδησιακῶς τιμιώτερη. Δέν ἦσαν οὔτε εἶναι αἰρετικοί. Οὔτε ποτέ τούς ἀποκαλέσαμε τοιούτους. Ὅμως φέρουν φοβερή εὐθύνη πού ἀκολουθοῦν τούς καταστροφεῖς τῆς Ὁρθοδοξίας. Καί ἔπρεπε μέ κάποιο τρόπο νά τό δείξουμε.

Οἱ συνέπειες ἦταν ἄμεσες. Ἀπέπεμψαν τόν ἀντιπρόσωπό μας π. Χαρίτωνα βιαίως, διότι δέν συμμετεῖχε σέ δοξολογία ὑποδοχῆς τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας. Μέ τήν στάση τους αὐτή ἀντέφασκαν πρὸς τούς ἑαυτούς των, διότι λίγα μόλις χρόνια πρὶν εἶχαν ἀποφασίσει κάθε Μονή νά ἀντιμετωπίζει τό Φανάρι ὅπως ἐκλέξει καί ἀποφασίσει ἡ Μοναστηριακή τῆς Γεροντίας. Ἀπό τότε στερούμεθα τήν θέση τοῦ Ἀντιπροσώπου στό Ἱεροκοινοτικό Σῶμα τελείως παρανόμως καί ἀντικανονικῶς, διότι σύμφωνα μέ τόν Καταστατικό Χάρτη Ἀγίου Ὁρους (Κ.Χ.Α.Ο.) γιά κανένα λόγο δέν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπομάκρυνση ἀντιπροσώπου κυριάρχου Ἱερᾶς Μονῆς πέραν τοῦ ἐξαμήνου. Ἐπὶ 33 συναπτά ἔτη τήν θέση μας καταλαμβάνει μὴ Ἐσφιγμενίτης μοναχός πού ὑπογράφει παρανόμως ἀντί ἡμῶν.

Ἀπό τότε ἡ Ἱερά Κοινότης προσπαθεῖ μέ ἐκφοβισμούς καί πιέσεις νά μᾶς ἐξαναγκάσει σέ ἄρνηση τῆς ἐκκλησιολογικῆς μας θέσεως.

Δύο μόλις χρόνια ἀργότερα, τό 1974, γιά

ένα περίπου εξάμηνο τό Μοναστήρι μας περικυκλώνεται από αστυνομικές δυνάμεις πού ἐμποδίζουν τήν προσόρμηση πλοίων στόν λιμένα της, διακόπτουν τήν τηλεφωνική ἐπικοινωνία, παρεμποδίζουν τήν διεκπεραίωση τῆς ἀλληλογραφίας καί δέν ἐπιτρέπουν τήν τροφοδοσία τῆς Μονῆς. Παγώνουν ἐπίσης καί τίς κρατικές πληρωμές πού ἀναλογοῦν στήν Ἱερά Μονή μας ἀπό ἐνοικίαση ἡμετέρων ἀκινήτων ἀπό τό Κράτος.

Τό φρόνημα τῶν Ἑσφιγμενιτῶν πατέρων δέν κάμπτεται. Τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο καθαιρεῖ τελείως παρανόμως καί ἀντικανονικῶς τόν μακαριστόν Καθηγούμενον Ἀρχιμανδρίτην Ἀθανάσιον καί ἀποσχηματίζει τοὺς σεβαστοὺς πατέρες Κυριακό, Ἐφραίμ καί τόν ἀείμνηστο π. Χαρίτων, παρ' ὅλο πού ἡ μοναχική ιδιότητα κατὰ ὁμόφωνη γνωμοδότηση ὀρθοδόξων κανονολόγων εἶναι «ἰσόβιος, ὀριστική, ἀμετάκλητος καί ἀνεξάληπτος».

Τά δεινά συνεχίζονται: Τό 1979 ἡ Πατριαρχική Ἐξαρχία φθάνει στό Ἅγιον Ὅρος ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μαξίμου Σταυρουπόλεως καί μέ τό σύμφηφον τῆς Τακτικῆς καί Ἐκτάκτου διπλῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῶν 19 Ἀντιπροσώπων καί Ἡγουμένων καταδικάζει τήν Ἱεράν ἡμῶν Μονήν καί ἀποφασίζει τήν ὑπερορία, δηλαδή οὐσιαστικά τήν ἐξορία τοῦ Μακαριστοῦ ἡμῶν Γέροντος Εὐθυμίου καί ἄλλων δύο ἀδελφῶν, πού οὐδέποτε ἐξετελέσθη.

Ἀπό τότε ἂν καί παρήλθον πολλά ἔτη ὁ διάδοχος τοῦ Ἀθηναγόρα Δημήτριος συνέχισε τήν Οἰκουμενιστική πορεία πού παρέλαβε, μέ ἀποτέλεσμα νά μᾶς ἀπαγοητεύσει στίς προσδοκίες μας γιά ἕναν Ὁρθόδοξο Πατριάρχη.

Οἱ ἀγῶνες τῆς Μονῆς μας συνεχίστηκαν καί μᾶς στοίχισαν τήν στέρησιν τῶν διοικητικῶν μας δικαιωμάτων, τήν στέρησιν τῶν μετοχιακῶν μας μισθωμάτων, τήν μή ἀναγνώριση ὡς νομίμου ἐκλεγχομένου Καθηγουμένου τῆς Μονῆς, τοῦ προκατόχου μου μακαριστοῦ Καθηγουμένου Εὐθυμίου καί ἐμοῦ τοῦ ἰδίου. Ἐπίσης στοίχισαν τήν ἄρνησιν ἀναγνώρισης Προϊσταμένων καί Ἐπιτρόπων καί τήν μή ἐγγραφή ὅλης τῆς Ἀδελφότητος στά τηρούμενα μοναχολόγια τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος.

Ὅμως τά χειρότερα ἦλθαν ἐπὶ Πατριαρχείας τοῦ κ. Βαρθολομαίου. Τήν 9ην Ἰουλίου 2001 ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐνημέρωσης καί συνεννόησης μεθ' ἡμῶν ἡ Ἱερά Κοινότης κατάργησε αὐθαι-

ρέτως τά 50 εἰδικά διαμονητήρια πού ἐτησίως δικαιοῦται ἡ Μονή μας γιά τήν ἐλεύθερη εἴσοδο τῶν φίλων της στό Ἅγιον Ὅρος, ὅπως αὐτό συμβαίνει σέ ὅλες τίς ὑπόλοιπες Μονές.

Ἐπὶ πλέον ἐστάλη ἔγγραφον ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος στόν Διοικητὴν Ἀγίου Ὁρους (Ἀριθμ. Πρωτ. Φ.2/34/1712/29/9-4/10/2001) μέ ἐντολή νά διερευνήσῃ ποιά πρόσωπα καί βάσει ποίας ἐξουσιοδοτήσεως ἡ Ἱερά ἡμῶν Μονή διαχειρίζεται τραπεζικούς λογαριασμούς ἐπ' ὀνόματί της.

Στή συνέχεια ὁ ἀναπληρωτὴς Διοικητὴς Ἀγίου Ὁρους κ. Ἀρίστος Κασμίρογλου ἀποστέλλει ἔγγραφον (Ἀριθμ. πρωτ. 4212/31/7/8-10/2001) σέ ὅλες τίς τράπεζες τῆς Ἑλλάδος μέ σκοπό, ἂν τυχόν καταθέσεις τῆς Μονῆς μας σέ τράπεζες, νά δεσμευθοῦν κάτι, πού ξεφεύγει ἀπολύτως ἀπὸ τίς νόμιμες ἀρμοδιότητες τοῦ Διοικητοῦ Ἀγίου Ὁρους.

Τέλος πάντων στήν προσπάθειά τους ἀπογοητεύτηκαν διότι, δόξα τῷ Θεῷ, γιά δεκαετίες δέν ἔχει χρειασθεῖ νά ἀνοιγῇ λογαριασμός στίς τράπεζες. Ἡ Κυρία Θεοτόκος φροντίζει οἱ «Θησαυροὶ μας» νά εἶναι τόσο πολλοί, ὅσο γιά νά ἱκανοποιοῦν τίς ἄμεσες τρέχουσες ἀνάγκες. Ὁ Θεός δέν πτωχαίνει. Μπορεῖ νά γεμίζει καί τήν δική μας τράπεζα πλουσιόδωρα χωρὶς τίς Εὐρωπαϊκές συνεισφορές τῶν δισεκατομμυρίων.

Προσφάτως μᾶς πῆρε τηλέφωνο ὁ Τελώνης Δάφνης καί μᾶς εἶπε ὅτι κατόπιν προφορικῆς ἐντολῆς τοῦ ἀναπληρωτοῦ Διοικητοῦ κ. Κασμίρογλου δέν θά ἐπιτρέψει πλέον τό τελωνεῖο νά χορηγῇ ἀτέλεια καυσίμων στήν Μονή. Ἐτσι σήμερα πληρώνουμε πέντε φορές παραπάνω ἀπ' ὅτι οἱ ἄλλες Μονές γιά ἀγορά καυσίμων.

Αὐτό ὅμως πού ἀπετέλεσε τήν χαριστική βολή στήν ἐξέλιξη τῶν γεγονότων μέχρι σήμερα εἶναι ἡ ἀντικανονικὴ πράξη ἀνακήρυξης τῶν Ἑσφιγμενιτῶν ὡς σχισματικῶν. Καί ἐνῶ ἐδῶ καί δεκαετίες ἐκήρυττον ὅτι εἴμαστε ἀνίεροι ὅλως παραδόξως μᾶς καθήρεσαν, μολονότι ἐν τῷ μεταξύ ἔχουν ἀπροκάλυπτα ἀναγνωρίσει τήν Ἱερωσύνη καί τά βαπτίσματα Ῥωμαιοκαθολικῶν καί Προτεσταντῶν.

Κατὰ τὴ γνώμη τους εἴμαστε πλέον λαϊκοὶ καί ἐπικίνδυνοι καταληψίες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἂν καί κανεὶς ἀπὸ μᾶς δέν ἦλθε στήν Μονή ὡς μοναχός (ὅπως συνέβη σέ ἄλλες Ἀγιορείτικες Μονές). Νέα παιδιά ἀπὸ τήν Κρατοῦσα Ἐκκλησία προσήλθαμε στήν Ἱερά Μονή καί

άνδρωθήκαμε στους κόλπους της ακούγοντας και αναγνωρίζοντας την φωνή των καλών ποιμένων Ἀθανασίου καί Εὐθυμίου καί πειστήκαμε ἁλλοτρίους νά «μὴ ἀκολουθήσουμε».

Καί ρωτᾶμε: Πότε ἐνδιαφέρθηκαν γιὰ μᾶς οἱ ἀποκαλούμενοι ἡμέτεροι ποιμενάρχες καί πνευματικοὶ πατέρες τοῦ Φαναρίου; Μᾶς βοήθησαν ποτέ στήν ἀναστήλωση μιᾶς Μονῆς πού ἦτο ἔτοιμη νά σωριασθῇ σέ ἐρείπια; Μᾶς ἐνίσχυσαν ποτέ οἰκονομικῶς νά ξελασπώσουμε ἀπό τά χρέη μας; Ἐνδιαφέρθηκαν ποτέ γιὰ τόν σκανδαλισμό μας; Ἄν ἦσαν Πατέρες γιατί δέν ἄκουσαν τά παράπονά μας, ἀλλά ἐπαγγέλλονται μέ ἀπαντοχή τήν συμμετοχή στό κοινό ποτήριο, τό μόνο πού τούς ἔμεινε γιὰ νά τούς ἐνώση μέ τόν αἰρετικό παπισμό;

Καταδικαζόμεθα λοιπόν ἐμεῖς, πού δέν ὀφείλουμε ἀλλά ζητοῦμε εὐθύνες καί ἀπολογίες γιὰ τόν σκανδαλισμό μας ὑπό τῶν φιλενωτικῶν ποιμένων. Καταδικαζόμεθα ὅχι ὡς παραβάται, ἀλλ' ὡς τηρηταί τῆς Ἱερᾶς μας Παραδόσεως.

Ἔτσι, νέος κύκλος ἄρχισε πιέσεων: Στίς 12/12/2002 μᾶς κοινοποιήθηκε ἐξώδικο διά δικαστικοῦ κλητήρα μέ τό ὅποιο καλούμεθα νά ἐγκαταλείψουμε τή Μονή τῆς μετανοίας μας ἐντός 40 ἡμερῶν.

Μέ τήν ἐκπνοή τῆς προθεσμίας παρουσιάσθηκε ἀστυνομική δύναμη γύρω ἀπό τή Μονή μέ ἐντολή νά συλλάβουν καί νά ἀπελάσουν τόν ἡγούμενο τῆς Μονῆς καί ὅσους ἀπό τούς Μοναχοὺς ἐξέλθουν. Τά μέτρα ὅμως ἀμέσως χαλάρωσαν μπροστά στήν κατακραυγή τοῦ κόσμου τόσο στόν Ἑλλαδικό χῶρο ὅσο καί στό ἐξωτερικό. Κατόρθωσαν μόνο νά μᾶς ἀπαγορεύσουν τίς μετακινήσεις μας ἐντός Ἀγίου Ὁρους.

Στήν προσπάθειά μας νά ὑπερασπιστοῦμε αὐτόν τόν φυσικό μας χῶρο διαβίωσης ἀναζητήσαμε κάθε νόμιμο μέσο μέ τό ὅποιο θά μπορούσαμε νά παλαίψουμε. Ἀποφασίσαμε λοιπόν νά προσφύγουμε στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας, ὅχι γιὰ νά κρίνει τήν πνευματικῆς φύσεως διαφωνίαν μέ τήν Ἱερά Κοινότητα καί τό Πατριαρχεῖο, ἀλλά μέ τήν ἐλπίδα ὅτι θά διακρίνει τήν παράλογη ποινικοποίηση μιᾶς πνευματικῆς διαφωνίας καί θά ἀναστείλει τά ἀντισυμβατικά διοικητικά μέτρα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἐναντίον μας.

Ἡ κίνησίς μας ἦτο σωτήριος. Πάγωσαν ὅλα τά διωκτικά μέτρα ἕνα ἀπό τά ὁποῖα ἦτο καί

ἡ βίαιη σύλληψις ὑπό τῶν Στρατολόγων τῶν Μοναχῶν ἐκείνων πού εἶχαν ἀπαλλαγεῖ τῆς στρατεύσεως. Οἱ «ἀδελφοί» ἀγιορεῖτες ἐξέθεσαν τούς νέους μοναχοὺς ἐνώπιον τῆς Στρατολογίας μέ ἔγγραφα πού τούς κατηγοροῦσαν ὡς παρανόμους καί λιποτάκτες. Τοῦτο τό ἔγγραφο ὑπέγραψε καί ὁ Χιλανδαρινός Πρωτεπιστάτης, τήν προηγουμένην τῆς καταστροφῆς των. Τόν ἐπόμενον ὄρθρον τά τηλέφωνα ἔσπασαν ἀπό τό Χιλανδάρι πού μᾶς καλοῦσε σέ βοήθεια πρὸς ἔλεγχον τῆς μαινομένης πυρκαϊᾶς. Σύσσωμοι τρέξαμε ἀπό τό πρῶτο λεπτό.

Τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας μετὰ ἀπό δύο χρόνια σωτήριος γιὰ μᾶς καθυστέρησης μέ τήν 736/2005 ἀπόφασή του ἀπέρριψε τήν ἀπό 13/1/2003 αἴτησή μου.

Ὅμως δέν πτοούμεθα, οὔτε ἀπογοητευόμεθα, διότι δέν εἶχαμε καμία προσδοκία. Ἦμασταν καί εἴμαστε μόνοι, νοιώθοντας μόνο τήν Σκέπη τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τήν ἀγάπη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καί τήν εἰρήνη στήν συνείδησή μας, διότι δέν ἀμελήσαμε καί δέν τήν ἀφήσαμε νά μᾶς ἐλέγξει γιὰ τήν ὀρθή ὁμολογία τῆς Πίστεως.

Τελειώνοντας ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἔχομε παράπονο ἀπό τούς Ἀγιορεῖτες. Αὐτοί πού θάπρεπε νά μᾶς στηρίζουν ἐνώπιον τοῦ κινδύνου τῆς καταργήσεως τοῦ Αὐτοδιοικήτου καί τοῦ Ἀβάτου τοῦ Ἀγίου Ὁρους μᾶς σκάπτουν τόν τάφο. Ὅταν ἀπαλλαγοῦν ἀπό μᾶς τότε θά καταλάβουν πόσο ἔσφαλλαν. Τότε θά νοιώσουν πόσο κοφτερά εἶναι τά Φαναριώτικα νύχια.

Τήν κατανόηση πού δέν βρίσκουμε ἀπό τούς Ἀγιορεῖτες ζητοῦμε πλέον ἀπό τόν Ὁρθόδοξο Ἑλληνικό Λαό. Ζητοῦμε τήν ἀγάπη του. Ζητοῦμε τήν προσευχή του. Ζητοῦμε τά δάκρυά του. Αὐτά θά στηρίζουν καί μᾶς τούς ἀναξίους στίς τελευταῖες ἐπάλξεις τοῦ μαχόμενου Ἀγιορειτικοῦ Μοναχισμοῦ ἐνώπιον τῆς τελικῆς εὐθείας καί ἐνώπιον τῆς ἀποφασιστικῆς μάχης μέ τούς Οἰκουμενιστάς. Μᾶς ἀρκεῖ νά πιστεύουμε ὅτι μᾶς ἀγαπᾶτε.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΘΣΤΗ

Ο ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ

† Ἀρχιμανδρίτης Μεθόδιος καί οἱ σύν ἑμοί
Ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Ὁδοιπορικόν εἰς τοὺς Γ.Ο.Χ. Σερβίας

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐορτῆς τῶν Ἀγ. Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου τῶν φωτιστῶν τῶν Σλαύων, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος ἐπεσκέφθη τὴν Σερβίαν ἀπὸ 10/23 ἕως 14/27 Μαΐου τ.ἔ. καὶ περιώδευσεν εἰς τὰς Ἱεράς Μονὰς καὶ ἐνορίας τῆς Ἐκκλησίας μας ἐν Σερβίᾳ.

Πρὸ πάντων, ὁ Θεοφιλέστατος ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτοῦ ἐν Βελιγραδίῳ ἐθεώρησε πρέπον νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν χώρον ἐκτελέσεως τοῦ Ἐθνομάρτυρος Ρήγα Φερραίου. Εἰς τὸν πύργον Νεμποῖσα (φωτο 1) παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ Δουνάβεως ὑπάρχει ἐπιγραφή πλησίον τῆς προτομῆς τοῦ Ρήγα ἀναφέρουσα: «Ἐδῶ στὸν Πύργο Νεμποῖσα τοῦ Βελιγραδίου ἐκτελέσθηκε ἀπὸ τοὺς Τούρκους στὶς 24 Ἰουνίου 1798 μὲ στραγγαλισμὸ ὁ ὁραματιστὴς καὶ πρωτεργάτης τῆς ἀπελευθέρωσης τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅλων τῶν βαλκανικῶν λαῶν ἀπὸ τὸν Ὀθωμανικὸ ζυγὸ Ρήγας Φερραῖος». Πλησίον αὐτῆς ἑτέρα ἐπιγραφή ὑπενθυμίζει εἰς ἡμᾶς τὰ ὀνόματα τῶν συνεκτελεσθέντων συντρόφων του: Εὐστράτιος Ἀργέντης ἐκ Χίου, Δημήτριος Νικολαΐδης ἐξ Ἰωαννίνων, Παναγιώτης Ἐμμανουήλ ἐκ Καστορίας, Ἰωάννης Ἐμμανουήλ ἐκ Καστορίας, Ἀντώνιος Κορωνιός ἐκ Χίου, Θεοχάρης Γεωργίου Γορουντζίας ἐκ Σιατίστης καὶ Ἰωάννης Καρατζᾶς ἐκ Κύπρου. Εἰς τὸν αὐτὸν πύργον εὔρε τὸ μαρτύριον καὶ ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀββακούμ ὁ Διάκονος.

Μετά τὴν ὀφειλομένην τιμὴν εἰς τὸν μαρτυρικὸν τόπον τὸ ἑσπέρας τῆς 10ης Μαΐου ὁ Θεοφιλέστατος μετέβη εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγίων Μεθοδίου καὶ Κυρίλλου εἰς Vrednik τῆς Βοϊβοδίνης. Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ναοῦ, νεανίδαι φέρονται ἐθνικὰς ἐνδυμασίας τῆς Σερβίας ὑπεδέχθησαν τὸν Ἐπίσκοπον, προσφέρουσαι ἄρτον καὶ ἄλας κατὰ τὰ τοπικὰ ἔθιμα (φωτο 2). Εἰς τὴν Μονὴν ταύτην ἐγκαταβιεῖ 7μελὴς ἀνδρῶν ἀδελφότης ὑπὸ τὸν Γέροντα Δαυῖδ Μοναχόν (φωτο 3), ἐνῶ λειτουργεῖ καὶ ὡς ἐνορία διὰ τὰς βορείους περιοχὰς τῆς Σερβίας μὲ ἐφημέριον τὸν Πανοσιώτατον Ἱερομόναχον Νεκτάριον Ἰβάνκοβιτς. Τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως προσῆλθαν πολλοὶ ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Σερβίας καὶ κατέκλυσαν τὸ μικρὸν ναΐδιον τῆς Μονῆς παρακολουθήσαντες εὐλαβικῶς τὴν λειτουργίαν ἱστάμενοι, οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν, εἰς τὸ ὑπαιθρον ἔξω τοῦ ναοῦ ὑπὸ βροχήν!

Τὴν ἐπομένην τῆς Πανηγύρεως ὁ Θεοφιλέστατος κατηυθύνθη εἰς τὴν Ἱ.Μ. Ἀγ. Τριάδος εἰς τὸ ὄρος Anala πλησίον τοῦ Βελιγραδίου (φωτο 4). Ἐκεῖ μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας προεχείρισε καὶ τὸν εὐλαβέστατον ἀδελφόν Οὐγὸς Ἀναγνώστης (φωτο 5). Εἰς τὴν Μονὴν ταύτην λειτουργεῖ ὁ Πανοσιώτατος Ἱερομόναχος Ἀκάκιος Στάνκοβιτς.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Θεοφιλέστατος, συνοδευόμενος πάντοτε ἀπὸ τὸν Πανοσιώτατον Ἱερομόναχον Ἀκάκιον, κατηυθύνθη εἰς τὸ κέντρον τῆς Σερβίας, εἰς τὴν πόλιν Smederero καὶ εἰς τὴν ἐνορίαν Ἀγ. Στεφάνου Μι-

λουτίν (φωτο 6). Συνηγμένοι πιστοί της ένορίας άνέμενον τόν Έπίσκοπον καί διηγήθησαν εις αυτόν τάς διώξεις καί ταλαιπωρίας τάς όποίας ύφίστανται διά τήν πίστιν. Μάλιστα ύστερούνται τό στοιχειώδες δικαίωμα νά έχουν ιδίους ναούς διά τάς λατρευτικάς των άνάγκας καί διά τοϋτο αί ένορίαί των Γ.Ο.Χ. έν Σερβία είναι παρεκκλήσια έντός οϊκων καταλλήλως διασκευασθέντων. Έδοκίμασαν νά άνεγείρουν ναόν έξω της πόλεως, πλην όμως, ενώ έξεκίνησαν τάς οϊκοδομικάς έργασίας, ή άδεια οϊκοδομής άνεκλήθη καί ό ναός παρέμεινε εις τά θεμέλια, όπως δεικνύει καί ή φωτο 7. Έφημέριος της ένορίας εις Smederero είναι ό έγγαμος Πρεσβύτερος π. Άθανάσιος Κρίστιτς.

Έπόμενος σταθμός ή πόλις Casak δυτικά τοϋ Βελιγραδίου. Έκεϊ ύπάρχει ή ένορία τοϋ Άγ. Πρωτομάρτυρος Στεφάνου (φωτο 8) καί ό χώρος προσωρινής διαμονής της άδελφότητος των Μοναζουσών υπό τήν Ήγουμένην Εϋφροσύνην, των έκδιωχθεισών έκ της Μονής των υπό τοϋ Πατριαρχείου Σερβίας.

Έκειθεν ή αντιπροσωπεία τοϋ όδοιπορικού έλαβεν άνατολικήν κατεύθυνσιν πρός τά σύνορα μετά της Βουλγαρίας. Εις τό ύψωμα Mikuli είναι αί έγκαταστάσεις της άνεγειρομένης Ίερās Μονής Άγ. Άββακούμ τοϋ Διακόνου όπου πρόκειται νά έγκατασταθϋν αί δέκα διωκόμεναι Μοναχαί. Ήδη ύπάρχει έν κτίσμα ήμιτελές καί καταβάλουν προσπάθειαν νά τό καταστήσουν κατοικήσιμον, ώστε νά μεταφερθϋν πλέον εκεί (φωτο 9). Ή νέα Μονή οϊκοδομείται εις ύψόμετρον πλέον των χιλίων μέτρων καί εις τόπον έξαιρετικού φυσικού κάλλους.

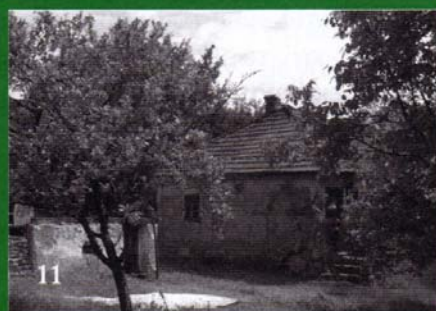
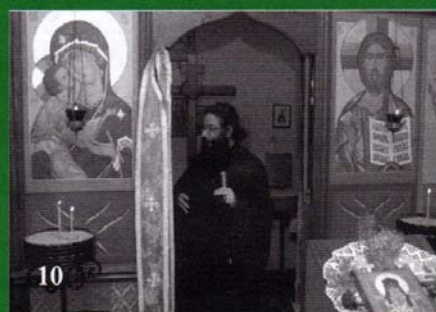
Οϋχί μακράν της οϊκοδομουμένης Μονής είναι ή πόλις Paracin όπου τό παρεκκλήσιον τοϋ Άγ. Μάρκου τοϋ Εϋγενικοϋ εις έξυπηρέτησιν των Γ.Ο.Χ. της περιοχής (φωτο 10). Καί εις τήν Ένορίαν ταύτην λειτουργεί ό π. Άκάκιος Στάνκοβιτς ό όποιος περιέρχεται τάς ένορίας καί μονάς αί όποιαί δέν διαθέτουν μόνιμον έφημέριον.

Τελευταίος σταθμός τοϋ όδοιπορικού ύπήρξε ή Ί. Σκήτη της Ζωοδόχου Πηγής (φωτο 11) εις τό χωρίον Krivi Vir όπου μονάζει (κυριολεκτικώς) ό Μοναχός π. Χαράλαμπος, έξυπηρετούμενος λειτουργικώς εις τήν Ένορίαν τοϋ Άγ. Μάρκου Εϋγενικοϋ.

Ή «Φωνή της Όρθοδοξίας» εύχεται έτι περισσοτέραν άνάπτυξιν εις τήν έν Σερβία Έκκλησίαν των Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών ώστε νά καταστή πράγματι σωσίβια λέμβος δι' όσους θέλουν νά σωθϋν έκ της πλημμυρίδος τοϋ Οϊκουμενισμοϋ.

Όσοι έκ των άναγνωστών θέλουν νά ενισχύσουν τό έργον της Έκκλησίας μας άς αποστείλουν τήν ένίσχυσίν των εις τά Γραφεία μέ τήν ένδειξιν «διά τούς Γ.Ο.Χ. Σερβίας».

Άς μή λησμονοϋμεν ότι οί μοναχοί στή Σερβία, Βουλγαρία καί στά λοιπά Άνατολικά Κράτη, έχουν ήμās ως τό μόνον των στήριγμα.

Λέξεις πού συναντᾶται στὰ Ἱερά Εὐαγγέλια εἰπωμένη διὰ στόματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί πού πέρασε στήν Ὁρθόδοξη Λατρεία ἀπό τοὺς ἰδίους τοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους. Προσευχές, ὕμνοι, εὐχές, αἰτήσεις, καί γενικά ὅλες οἱ ἐκφωνήσεις τοῦ Λειτουργοῦ Ἱερέως, καταλήγουν στό ΑΜΗΝ. Στὴν παλαيوχριστιανικὴ Ἐκκλησία, τό ἔψαλαν ὅλοι μαζί οἱ ἐκκλησιαζόμενοι. Σήμερα τό ψάλλουν οἱ ψάλτες σέ ἔνδειξι τοῦ κοινοῦ αἰσθήματος τῶν πιστῶν. Ἡ λέξις ΑΜΗΝ, ἐπικυρώνει αὐτὰ πού ἤδη ἔχουν εἰπωθῇ· δηλαδή, αὐτὰ πού εἶπε ὁ Ἱεουργός, καλῶς τὰ εἶπε, καί γιὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐχή νὰ πραγματοποιηθοῦν. Γι' αὐτόν ἀκριβῶς τὸν λόγο μπαίνει πάντα στό τέλος τῶν ἐκφωνήσεων τοῦ ἱερέως, γιὰ νὰ δηλώσῃ εὐχή «Γένοιτο», κατάφασι «ΝΑΙ», ἐπικύρωσι «Ἀληθῶς - Ὁρθῶς», χαρά καί ἐνθουσιασμό «θαυμάσια, ἐξαιρετικά!». Ὅταν διπλασιάζεται - ὅπως στό πασίγνωστο ἐπιφώνημα τοῦ Κυρίου μας - «Ἀμήν - Ἀμήν λέγω ὑμῖν...» σημαίνει ἀληθῶς - ἀληθῶς σὰς λέγω...». Στὴν Ἀποκάλυψη τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ὁ ἴδιος ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός καλεῖται «Ὁ Ἀμήν ὁ Μάρτυς ὁ Πιστός καί Ἀληθινός». Ὁ Νικόλαος Καβάσιλας στὴν ἐρμηνεία τῆς Θείας Λειτουργίας λέγει τὰ ἑξῆς: «Ὅλοι οἱ πιστοὶ σέ κάθε ἐκφώνησι τοῦ ἱερέα ἀποκρίνονται τό ΑΜΗΝ, καί τοῦτο θέλει νὰ πῇ πῶς δέχονται καί κάμνουν δικὰ τους αὐτὰ πού λέγει ὁ λειτουργός». Ἕνας νεώτερος ἐρμηνευτής λέγει ὅτι: «Τό ΑΜΗΝ εἶναι ἐπιφώνημα πόθου· εἶναι ἡ σφραγίδα, ἡ συγκατάθεσις καί τό χάραγμα τῶν ὑπογραφῶν ὁλοκληρίου τοῦ ἐκκλησιασματος στίς πρὸς τὸν Θεὸν αἰτήσεις τοῦ ἱερέως. Αὐτὴ ἡ δισύλλαβος λέξις εἶναι πού δίνει πτερὰ στίς παρακλήσεις μας, καί πού τίς ἀνεβάζει στὸν Θρόνο τοῦ Θεοῦ». Ὁ Ἅγιος Ἱερώνυμος μιλῶντας γιὰ τὰ ΑΜΗΝ τῶν ἐκκλησιαστικῶν συνάξεων τῆς ἐποχῆς του, λέγει ὅτι ἦσαν τόσο πο-

λύστομα καί δυνατά, πού ἀντηχοῦσαν στίς στέγες τῶν Ἐκκλησιῶν σάν οὐράνιες βροντές καί κεραυνοί. Τέλος, ὅλη ἡ Ἱερά Μυσταγωγία ἀλλὰ καί κάθε Ἱεροπραξία, μέ ἓνα ΑΜΗΝ τελειώνει.

Καί μιά ὑποσημείωσι στό Τυπικὸ τοῦ Γ. Βιολάκη σελ. 51:

«Ἐν ἐκάστη Ἐκφωνήσει τοῦ Ἱερέως καταληγούσῃ εἰς τό Ἀμήν, ὁ χορὸς ὀφείλει ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ λέγειν μετὰ μέλους καί εὐλαβείας τό Ἀμήν ἄλλως παραβαίνει τό καθῆκον αὐτοῦ ὡς ψάλτου».

Στὴν λαογραφία: Στίς κοινωνικὲς σχέσεις του ὁ λαὸς μας, γνωρίζει τό νόημα τῆς λέξεως ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μόνο σάν εὐχή, μέ τὴ σημασία τοῦ «γένοιτο» δηλαδή νὰ γίνῃ. Γι' αὐτό χρησιμοποιεῖ τό ΑΜΗΝ ἀντὶ τοῦ «εἶθε», «ἄμποτε», «μακάρι» ὅταν τοῦ δίνεται κάποια εὐχή. Π.χ. (Μέ τό καλὸ νὰ γυρίσουν οἱ ξενητεμένοι) ἢ «νὰ σοῦ ἐκατοστήσουν τὰ βαπτιστήρια νονέ). Κι' αὐτός πού δέχεται τὴν εὐχὴν ἀπαντᾷ: «ΑΜΗΝ». Σέ παροιμιακὲς φράσεις χρησιμοποιεῖται μέ τὴ σημασία τοῦ (ΝΑΙ). Παράδειγμα: «ἀπὸ τό μὴ ὡς τό Ἀμήν, εἶναι μεγάλο τό δρομίν» δηλώνοντας ὅτι μεταξύ τοῦ ΟΧΙ καί τοῦ ΝΑΙ, ὑπάρχει μεγάλη ἀπόστασις. Λέγεται ἐπίσης καί σέ πειθαναγκασμό. «Τὸν ἔφερε πιά ὡς τό Ἀμήν». Δηλαδή τὸν ἐπίεσε τόσο πολὺ πού ἐπὶ τέλους εἶπε τό ΝΑΙ. Λέγεται ἀκόμη σέ περιπτώσεις πού κάποιο κτίσμα εἶναι ἐτοιμόρροπο, ἢ κάποιος εἶναι ἐτοιμοθάνατος καί γενικά ὅταν πλησιάζει κάποιον τέλος: «Αὐτό, ἢ αὐτός βρίσκεται ἢ φτάνει στό Ἀμήν του». Ἐπίσης λέγεται σέ εὐχές πού πραγματοποιοῦνται δύσκολα, ἢ μετὰ τὴν πάροδο πολλῶν χρόνων, πρό παντός ὅταν πρόκειται γιὰ κοπέλλες πού βρίσκονται σέ ἡλικία γάμου καί πού τοὺς εὐχονται: «Καί στὰ δικὰ σας». Σάν ἀπάντησι στὴν ἐπιθυμία τοῦ γάμου ἀπαντοῦν: «Ἀμήν καί πότε».

ΠΟΙΑ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΑΛΗΘΙΝΩΝ ΠΟΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ*

Ἐξ Ἀγίου Ὁρους ὑπό Α.Μ.Κ.

Τοῦ δυσσεβοῦς Ἰουλιανοῦ κακῶς ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ τὴν ψυχὴν ἀπορρίψαντος ὡς θανατωθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Μερκουρίου, Οὐάλης ὁ Ἀρειανόφρων ἐβασίλευσεν ἐν ἔτει 364, ἀνὴρ κακότροπος καὶ τὴν Ἀρειανῶν αἵρεσιν πνέων ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν κακοδόξων. Οὗτος καὶ τὸν Ἅγιον Εὐσέβιον Ἐπίσκοπον Σαμοσάτων μὴ συμφωνοῦντα αὐτῷ εἰς τὰ αἰρετικά φρονήματα, ὑπέστηρε τοῦ θρόνου ἐξορίσας αὐτόν εἰς τὴν Θράκην. Μένων δέ εἰς τὴν ἐξορίαν ὁ Ἅγιος, ἤκουσεν ὅτι πολλαὶ Ἐκκλησίαι ἕνεκα τῆς ἐπικρατούσης τῶν Ἀρειανῶν αἱρέσεως ἐστεροῦντο Ποιμένων καὶ Ἱερέων. Ὅθεν μεταμφιασθεὶς, καὶ κοσμικὰ (στρατιωτικά) περιβαλλόμενος ἐνδύματα, περιήρχετο τὴν Συρίαν, Φοινίκην καὶ Παλαιστίνην, ποῦ μὲν Πρεσβυτέρους, ποῦ δέ Διακόνους ἐχειροτόνει, ποῦ δέ καὶ ἄλλα τάγματα τῆς Ἐκκλησίας ἀνεπλήρου. Ἐνθα δέ καὶ Ἐπισκόπους ὁμογνώμονας καὶ Ὀρθοδόξους εὑρίσκει καὶ Ἀρχιερεῖς σὺν αὐτοῖς ἐχειροτόνει εἰς τὰς χηρευούσας Ἐπαρχίας. (Σημ. Ὡστε δὲν ἴσχυον ἐν τῷ Ἀγίῳ τούτῳ οἱ περὶ τῶν παρ' ἐνορίαν χειροτονιῶν ἱεροὶ Κανόνες, οἵτινες ἐφαρμόζονται μόνον εἰρηνευούσης τῆς Ἐκκλησίας καὶ καλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων ὅτε δέ **χειμάζεται πολεμουμένη ἡ Ἐκκλησία**, ὡς συμβαίνει σήμερον, **πᾶσα ὀρθόδοξος ψυχὴ ὅπουδὴποτε γῆς εὐρισκομένη, δικαιοδοσία ἐστὶ τοῦ ἐν τῇ Ὀρθοδοξίᾳ ἐμμένοντος Ἀρχιερέως**). Πρὸς τούτοις δέ καὶ διὰ τοῦ ἐνθέου λόγου του (ὁ Ἅγιος) πολλοὺς μὲν ἐκ τῆς Ἀρειανικῆς αἱρέσεως εἰς τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν μετήγαγε πλείστους δέ Ὀρθοδόξους εἰς τὴν Πίστιν ἐστερέωσε.

Οἱ συνεργήσαντες Ἀρειανοὶ ἵνα ἐξορισθῇ ὁ Ἅγιος Εὐσέβιος, οὗτοι ἐνήργησαν ἵνα καταλάβῃ τὸν θρόνον τοῦ ὁ δισσεβῆς καὶ εἰς τὴν αἵρεσιν ἐξάκουστος Εὐνόμιος· πλὴν ἐκ τῶν τὰ Σαμόστατα οἰκούντων οὐδεὶς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ ἐκεῖσε ὑπάρχοντος, οὐ πλούσιος, οὐ πένης, οὐ νέος, οὐ γέρων, ἢ ἀνὴρ ἢ γυνή, ἀλλ' οὐδέ κἄν ἠθέλησαν ἵνα συνομιλήσωσι μετ' αὐτοῦ καίτοι, ὡς

λέγουσιν, ἐφέρθη πολὺ ἐπιεικῶς καὶ ἡμέρως ἴσως ἐλκύσῃ τὴν εὐνοίαν τοῦ λαοῦ· ἀλλ' εἰς μάτην.

Σημεῖον δέ τῆς ἀποστροφῆς τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ πρὸς τὸν Εὐνόμιον εἶναι καὶ τό· εἰσελθὼν γάρ οὗτός ποτε ἵνα λουσθῇ εἰς τὸ δημόσιον λουτρόν, οἱ ὑπηρέται ἔκλεισαν τὰς θύρας κωλύοντες ἑτέρους εἰσελθεῖν. Ἀφοῦ δέ οὗτος ἀπελούσθη καὶ ἐξῆλθεν, εὐθύς ὁ λαὸς ἐξήντλησε τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ καὶ ἀπέπλυνεν αὐτό καλῶς, ἵνα ἐξαλείψῃ τὸ μίasma τῆς αἱρέσεως καὶ μολυνθῇ τις ἐκ τούτου, ἄλλο δέ ὕδωρ καθαρὸν εἰσῆγαγον εἰς τὸ λουτρόν. Ταύτην τὴν ἀπέχθειαν τοῦ λαοῦ ἰδὼν ὁ Εὐνόμιος, καταλιπὼν τὴν πόλιν, ἔφυγεν ἐκεῖθεν, ὕβριν ἑαυτῷ εἶναι νομίσας καὶ λίαν ἀνόητον κατοικεῖν ταύτην πόλιν, τοιαύτην ἀπέχθειαν πρὸς αὐτόν ἔχουσιν. (Σημ. Ἄραγε θὰ ἔχη τοιαύτην εὐθιξίαν ἵνα μιμηθῇ τὸν ἀνωτέρω ὁ ἀπὸ Φωκίδος εἰς τὴν Δημητριάδα μεταπηδήσας Ἰωακείμ παθὼν τὰ ὅμοια ἐκεῖν; Πολὺ ἀμφιβάλλομεν).

Τὸν Εὐνόμιον ἀναχωρήσαντα, διεδέχθη εἰς τὸν θρόνον τῶν Σαμοσάτων ὁ λύκος Λούκιος· πλὴν τὰ ὀρθόδοξα λογικά πρόβατα εἰ καὶ ἔρημα Ποιμένος, ἐφύλαξαν τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἀπαρασάλευτον καὶ ἀμίαντον τηροῦντες πρὸς τὸν Λούκιον τὸ ἀκοινώνητον, ὡς καὶ πρῶην πρὸς τὸν Εὐνόμιον, πῶς δέ καὶ ποίῳ τρόπῳ ὧδε διηγηθησόμεθα.

Παιδιά τινὰ παίζοντα εἰς τὴν πλατείαν τῆς πόλεως τὴν σφαίραν, καὶ διερχομένου τυχαίως ἐκεῖθεν τοῦ Λουκίου ἐφ' ἵππου καθωμένου, συνέβη τὴν σφαίραν διαφυγοῦσαν τῶν χειρῶν παιδίων, διελθεῖν διὰ μέσου τῶν ποδῶν τοῦ ζώου ἐφ' οὗ ἐκάθητο ὁ Λούκιος. Πάραυτα ἤρξαντο οἱ παῖδες κλαίειν καὶ θρηνεῖν μεγάλως παύσαντες τὸ παιγνίδιον· ἐνόμισαν γάρ μιανθῆναι ὑπὸ τοῦ αἰρετικοῦ τὴν σφαίραν. Δι' ὃ καὶ πῦρ ἀνάψαντες, διὰ μέσου αὐτοῦ τὴν σφαίραν ἠκόντισαν, καὶ οὕτω καθαρισθῆναι αὐτὴν ἐκ τῆς αἱρέσεως ἐποίησαν· δηλ. ἀπελύμανον αὐτήν.

* «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», Ἀρ. φ. 10, περίοδος Β', 24/8/1936, σελ. 4.

Εὐλαβές ἀφιέρωμα μνήμης

Ὁ Μακαριστός Πρωθιεράρχης τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
κυρός Χρυσόστομος

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μίαν ἡμέραν Γάλλοι ἀξιωματικοί, παρουσιασθέντες ἐνώπιόν του τόν ἠρώτησαν.

- Πῶς θεωρεῖτε τούς βάλλοντας ἐναντίον τῆς πόλεως καί φονεύοντας τόσους ἐκ τοῦ ἁμαχου πληθυσμοῦ!

Ὁ ἐπίσκοπος, χωρίς νά χάσῃ τό θάρρος του καί θεωρῶν τούς Ἀγγλογάλλους αἰτίους, διότι αὐτοί εἶχον γεμίσει τό Μοναστήρι μέ παντός εἴδους πολεμικά εἶδη, ὥστε νά εἶναι ἐπίζηλος στρατιωτικός στόχος, ἀπήντησε:

- Θά σᾶς ἀπαντήσω, ἀφοῦ προηγουμένως σᾶς ἐρωτήσω πῶς λέγονται οἱ μεταβάλλοντες τήν πόλιν εἰς μέγα ὄπλοστάσιον;

Μίαν ἡμέραν κατήρχετο εἰς Θεσ/νίκην δι' ὑποθέσεις τῆς Μητροπόλεως του. Εἰς τό βαγόνι συνεταξίδευε μέ ἀξιωματικούς τῶν δύο τότε ἐθνοκτόνων φατριῶν. Ἦκουσε λοιπόν μερικούς ἐξ αὐτῶν νά ὑβρίζουν τόν Βασιλέα εἰς ἐπήκοον Σέρβων καί Βουλγάρων Ἀξιωματικῶν. Ὁ μέχρι τότε σιωπηλός ἱεράρχης, λαβὼν τόν λόγον ἐκάκισε σφοδρότατα τήν ἀσέβειαν τῶν ἀξιωματικῶν πρὸς τόν Ἄρχοντα τοῦ ἔθνους καί συνέστησε ὁμόνοιαν καί ἀγάπην τῶν φατριῶν χάριν τῶν ὑψίστων συμφερόντων τῆς πατρίδος.

Μετά δύο λεπτά, ἀφοῦ εἰσῆλθε εἰς τήν Μητρόπολιν Θεσ/νίκης, δύο Σενεγαλέζοι (στρα-

Ὁ ἀοίδιμος Ἱεράρχης Χρυσόστομος
ὡς Μητροπολίτης Φλωρίνης..

τιῶται τῶν γαλλικῶν ἀποικιῶν) συνέλαβαν τόν Ἐπίσκοπον καί ὑπὸ τό πρόσχημα μιᾶς ἀνακρίσεως τόν ὠδήγησαν εἰς τὰς φυλακάς καί τοῦ πῆραν τὰ χρήματα. Συνεφυλάκισαν τότε καί τόν Ἀρχιδιάκονόν του Ἀθηναγόραν. Ἐν συνεχείᾳ δέ τόν ἐξώρισαν εἰς Ἅγιον Ὅρος εἰς τήν Σκήτην Μυλοποτάμου τῆς περιοχῆς Μ. Λαύρας παραμείνας εἰς αὐτήν ἐπὶ μία πενταετία μελετῶν καί προσευχόμενος ὑπέρ τῆς ἐκκλησίας καί τοῦ ἐμπεριστάτου ἔθνους.

Μετά τήν ἐπάνοδόν του ἐκ τῆς ἐξορίας, ἔσπευσε καί τόν συνήντησε ὁ τότε Βασιλεὺς τῆς Σερβίας, ὅστις τόν παρεκάλεσε νά παραμείνῃ Ἐπίσκοπος τοῦ καταληφθέντος ὑπὸ τῶν

Σέρβων Μοναστηρίου ὁμιλῶν ὅμως καί λειτουργῶν σερβιστί καί ἑλληνιστί. Ὁ μέγας ὅμως ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀπήντησε μέ ἀξιοπρέπειαν.

- Εἶμαι Ἕλλην Ἐπίσκοπος καί καλοῦμαι νά ποιμάνω ἑλληνικά ποίμνια.

Ὁ Σέρβος Μονάρχης τοῦ ἐπέδωσε σημαντικόν ποσόν, μετά τήν ἄρνησίν του αὐτῇν, ὡς ἀποζημίωσιν. Τὰ χρήματα αὐτά δέν τὰ ἐδέχθη καί τῇ ἐπιμονῇ τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας, τὰ ἐκράτησε τό Πατριαρχεῖον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης.

Κατά τήν περίοδον τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας ἐφέροντο ὡς ὑποψήφιοι τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου ὁ Χρῦσανθος Τραπεζοῦντος

καί ὁ πολὺς Μελέτιος Μεταξάκης. Ἐξ Ὁρθοδόξου λοιπὸν διαισθήσεως ὁ Μητροπολίτης Χρυσόστομος καί γνωρίζων τὰς ἀσταθεῖς καί νεωτεριστικὰς ιδέας τοῦ Μεταξάκη ἐκινήθη κατὰ τῆς ἐκλογῆς του. Πρὸς τοῦτο ἀνεχώρησε ἐσπευσμένως εἰς τὸ Ἑσκί - Σεχήρ πρὸς συνάντησιν τοῦ Στρατηλάτου Κωνσταντίνου.

Ὁ ἀείμνηστος καί δαφνοστεφής Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἠσθάνετο ἰδιαίτεράν ἐκτίμησιν καί εἰλικρινῆ σεβασμὸν πρὸς τὸν Μητροπολίτην Χρυσόστομον. Συχνάκις συνέτρωγον καί ἐλευθέρως προσήρχετο εἰς τὰ ἀνάκτορα. Εἰς τὸ Ἑσκί - Σεχήρ λοιπὸν τὸν ἐδέχθη προσηνέστατα εἰς τὴν σκηνὴν του ὁ Στρατηλάτης καί ἐθεώρησε τὴν ἐπίσκεψίν του ὡς οὐρανίαν ἀναψυχὴν κατὰ τὰς δυσκόλους στιγμὰς, πού διήρχετο τὸ ἔθνος.

Ἀφύ συνεζήτησαν τὸν παρέπεμψεν εἰς τὸν τότε πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος Δ. Γούναρην. Ὁ πρωθυπουργὸς ὅμως, παρ' ὅλας τὰς προτροπὰς ἠδράνησε οὐχὶ ἐκ δόλου, ἀλλ' ἐξ ἐνὸς πνεύματος σχολαστικοῦ. Οὕτως ἐξελέγη πρὸς μεγίστην ζημίαν τῆς Ἐκκλησίας Πατριάρχης Κων/πόλεως ὁ Μεταξάκης, διὰ νὰ ἀρχίσῃ τὸ καταστρεπτικὸν κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας ἔργον. Ἐπόμενον ἦτο μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Μεταξάκη νὰ τεθῇ ὑπὸ διωγμὸν ὁ ἀγνὸς ἰδεολόγος Χρυσόστομος.

Οὔτε τὴν κλίμακα τοῦ Πατριαρχείου δέν τοῦ ἐπετράπη νὰ ἀνέλθῃ. Πρὸς τοὺς λυπηθέντας φίλους καί ἀκραιφνεῖς ἐργάτας τῆς Ὁρθοδοξίας συνέστησε ψυχραιμίαν. Διορατικώτατος δέ ὢν, παρ' ὅλον τὸν φλέγοντα πατριωτισμὸν του, χάριν οὗ πολλὰς κακώσεις ὑπέστη, δέν ἐνέκρινε τὸν ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν τῶν Ἑλλήνων τῆς Κων/πόλεως ἐξ ἀφορμῆς τῆς προσωρινῆς κατοχῆς τῆς Βασιλίδος. Ἦτο βέβαιος ὅτι ἡ αἰσχρὰ καί ἀνθελληνικὴ διπλωματία τῆς Δύσεως, δέν θὰ ἐπέτρεπε τοιαύτην ἐθνικὴν εὐτυχίαν εἰς τὴν μικράν καί ἑνδοξὸν Ἑλλάδα. Δι' αὐτὸ καί συνεβούλευε μετριοπάθειαν καί συντηρητικότητα εἰς τὰς ἐκδηλώσεις.

Γεμάτος πικρίαν διὰ τὰς ἐθνικὰς καί ἐκκλησιαστικὰς ἀνωμαλίας κατέρχεται ἀπὸ τὴν Κων/πολιν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἔνθα κατὰ πατρικὸν καθῆκον τακτοποιεῖ Πρωτοσύγγελλον Μητροπόλεως Ἀθηνῶν τὸν πιστὸν του Διάκονον καί μετέπειτα Πατριάρχην Κων/πόλεως Ἀθηνάγορον.

Ὁ Μεταξάκης διέταξε τὴν σύλληψιν τοῦ ἀγωνιστοῦ Ἐπισκόπου· πλήν οὗτος προλαβὼν ἀνεχώρησεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ἐκεῖ ἠγαπήθη ὑφ' ὅλων τῶν κληρικῶν καί τῶν λαϊκῶν καί ἐγένετο τό σέμνωμα τῶν Πατριαρχείων. Ἡ αἴγλη, μεθ' ἧς περιεβλήθη ὑπῆρξε ἀφάνταστος καί ὠδήγησε τοὺς θαυμαστάς του, μετὰ τὴν χρεῖαν τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας νὰ «συνωμοτήσουν» κατὰ τῆς ταπεινοφροσύνης του, ἐνεργοῦντες διὰ τὴν ἀνάρρησίν του εἰς τὸν περικλεῆ θρόνον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, τοῦ Μ. Ἀθανασίου, τοῦ Κυρίλλου καί ἄλλων ἐνδόξων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων. Τοῦτο ἀντιληφθεῖς ὁ ὀξυνούστατος ἱεράρχης λάθρᾳ ἀνεχώρησε ἀποφεύγων τὰς τιμὰς καί τὴν κατὰ κόσμον δόξαν. Μετὰ τοῦτο ἀνεδείχθη Πατριάρχης ὁ κ. Χριστόφορος.

Εἰς Ἀθήνας ἀρχίζει πλουσίαν Ἐκκλησιαστικὴν δρᾶσιν. Μεταβαίνει εἰς Ἐπισκοπὴν Φιλιατῶν ὡς Τοποτηρητὴς καί ἐν συνεχείᾳ τὸ ἔτος 1924 ἐξελέγη Μητροπολίτης Φλωρίνης. Ἐκ τῆς θέσεως ταύτης ἐργάζεται μέ ζῆλον καί ἀφοσίωσιν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς πίστεως καί τῆς φιλοπατρίας παρὰ τῷ ποιμνίῳ τῆς Θεοπνεύστου Ἐπαρχίας του.

Τὸ 1923 ἡ Ἱταλικὴ Κυβέρνησις ἐξ ἀφορμῆς τοῦ φόνου ὑπὸ τῶν ληστῶν τοῦ Στρατηγοῦ Τελλίνι, προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς διαχαράξεως τῶν Ἑλληνοαλβανικῶν συνόρων, καταλαμβάνει στρατιωτικῶς τὴν Κέρκυραν. Ἐπειδὴ δέ ἡ τότε Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐθνοπρεπέστατα ἐνεργοῦσα, ἀπέρριψε τὴν νόταν τῆς Ἱταλικῆς Κυβερνήσεως, ὁ στρατὸς Κατοχῆς Κερκύρας προέβη εἰς παντοίας καταδυναστεύσεις τοῦ Κερκυραϊκοῦ λαοῦ καί διαπόμπευσιν τῶν Ἑλληνικῶν ἐθνικῶν συμβόλων.

Εἰς τὴν δύσκολον αὐτὴν στιγμὴν εὐρέθη ὁ Μητροπολίτης Χρυσόστομος εἰς Κέρκυραν φιλοξενούμενος τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηναγόρου. Παραβλέπων δέ τοὺς τύπους καί ἀποβλέπων εἰς τὴν οὐσίαν ὡς γνήσιος Ἕλλην, συμμετέχει εἰς τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν δοκιμασίαν, ἀλλὰ καί ἀγωνίζεται σθεναρῶς. Οὕτως ἀδιαφορῶν διὰ τὴν παρουσίαν τῶν Ἱταλικῶν στρατευμάτων ὁμιλεῖ μέ σθένος καί ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν ἀπὸ τοῦ Δημαρχείου τῆς Κερκύρας καί εἰς τὴν πλατεῖαν ἐκείνην τοῦ χειμαζομένου Κερκυραϊκοῦ λαοῦ.

(συνεχίζεται)

ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΣΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΟΝ

ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΕΤΕΡΟΔΟΞΟΥ

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος μετέβη εἰς Ἀγγλίαν ἀπὸ Μ. Παρασκευὴν ἕως Δευτέραν τοῦ Πάσχα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐκεῖ πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τὴν ἐνορίαν Ἀρχ. Μιχαήλ εἰς Γκίλντφορντ.

Τό Μ. Σάββατον, ἐβάπτισεν τὴν κατηχουμένην (πρώην Προτεστάντιδα) Ἀγγελικὴν ἐκ Ν. Ἀφρικῆς. Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας εὐχεται εἰς τὴν νεοφώτιστον ὅπως ἀναδειχθῇ θυγατέρα φωτός καὶ κληρονόμος τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν.

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Τὴν 1/14 Μαΐου ἐώρτασε τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Σεβασμιώτατος πολίος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκάκιος. Ὁ ἐορτάζων Ἱεράρχης συνιερουργῶν μέ τούς Σεβ. Μητροπολίτες Χίου κ. Στέφανον, Ἀμερικῆς κ. Παῦλον,

Πειραιῶς κ. Γερόντιον, Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομον καὶ τούς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριον καὶ Μαραθῶνος κ. Φώτιον προέστη τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Συλλεΐτουργου πού τελέσθηκε στό περικαλλές Καθολικό τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίου Νικολάου Παιανίας. Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος καὶ ἔλαβαν μέρος εἴκοσι Ἱερεῖς καὶ δύο Διάκονοι.

Ὁμοίως μέ Ἀρχιερατικό Συλλεΐτουργο πού τελέστηκε τὴν Τρίτῃ 1/14 Ἰουνίου στό Καθολικό τῆς Ἱ. Μονῆς Ὁσίου Ὀνουφρίου Κερατέας ἐορτάσθησαν τὰ ὀνομαστήρια τοῦ κτήτορος τῆς Ἱ. Μονῆς Σεβ. Μητροπολίτου Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου. Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν προέστη ὁ ἐορτάζων Ἱεράρχης συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομου καὶ Πειραιῶς κ. Γερωντίου, ἐνῶ συμπροσευχόμενος παρέστη καὶ ὁ πολίος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκάκιος, ὅστις ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον.

Ἐπίσης τὴν Κυριακὴ Γ' Ματθαίου ἐώρτασε τὰ σεπτὰ του ὀνομαστήρια ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος. Συνιερουργῶν μέ τόν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομον καὶ τόν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριον, προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας πού τελέστηκε στὸν Καθεδρικό Ἱ. Ναὸ Κοιμήσεως Θεοτόκου Πειραιῶς. Εἰς τὴν

Θείαν Λειτουργίαν παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος, ὅστις ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκάκιος.

Τέλος τὰ σεπτὰ τοῦ ὀνομαστήρια ἐώρτασε τὴν Τρίτη 29-6/12-7 καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος, ὅστις συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου καὶ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀμερικῆς προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν παμμεγεθῆ Καθεδρικὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίας Μαρκέλλης Ἀστορίας.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» ἐκφράζοντας τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. εὐχεται εἰς τοὺς ἐορτάζοντες Ἱεράρχες ΠΟΛΛΑ ΤΑ ΕΤΗ.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Ἀνταποκρινόμενοι στὰ πολλαπλά ποιμαντορικά τους καθήκοντα οἱ Ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας μας μέ ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον καὶ πατρική φροντίδα μεριμνοῦν διὰ τὴν στελέχωση τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου μέ τὴν χειροτονία νέων καὶ ἀξίων Ἱερέων.

Τὴν 27-3/9-4 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Ἀγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν, προήγαγεν εἰς τὸν β' βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης τὸν εὐλαβέστατον Ἱεροδιάκονον Παντελεήμονα Καλιαχίδην. Ὁ νεοχειροτονηθεὶς π. Παντελεήμων θά ὑπηρετήσῃ εἰς τὴν ἀρτισύστατον ἐνορία Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Ἀσπροπύργου.

Τὴν 22-5/4-6 ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως προήγαγε τὸν εὐλαβέστατον Ἱεροδιάκονον Εὐάγγελον Βελέντζαν εἰς τὸν δεύτερον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης. Ἡ χειροτονία ἐγένετο εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Καβάλας, ὅπου ὁ νεοχειροτονηθεὶς πρόκειται νὰ ὑπηρετήσῃ.

Εἰς τοὺς νεοχειροτονηθέντας ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» εὐχεται καλὴν διακονίαν εἰς τὸ Ἱερὸν Θυσιαστήριον.

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

Τὴν Κυριακὴν τῆς Σαμαρείτιδος 16/29 Μαΐου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ. Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος ὡς Ἐξαρχος τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς Κεντρώαν καὶ Δυτικὴν Εὐρώπην, ἐπεσκέφθη καὶ ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ὁσίου Συμεὼν τοῦ Στυλῖτου ἐν Βερολίνῳ Γερμανίας συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ π. Θεοδώρου Petnowsky καὶ τοῦ π. Dragan Vojdicovic.

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Μέ λαμπρότητα καί τήν δυναμικήν παρουσίαν τοῦ ἑλληνοποντιακοῦ στοιχείου τελέσθηκαν τὰ θυρανοίξια τοῦ νέου Ἱ. Ναοῦ Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Ἀσπροπύργου. Τό ἑσπέρας τῆς Πέμπτης 20-5/2-6 ὁ πολίος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκάκιος ἐτέλεσε τόν Ἀγιασμό τῶν θυρανοξίων καί ἐν συνεχείᾳ τελέσθηκε ὁ Μέγας Ἑσπερινός τῆς ἑορτῆς τῶν Ἀγίων, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου.

Εἰς τόν νέον Ἱ. Ναόν θά καλύπτονται οἱ θρησκευτικές ἀνάγκες τῶν παλιννοστούντων ἀδελφῶν μας πού κατοικοῦν εἰς τήν εὐρύτερην περιοχὴν τοῦ Ἀσπροπύργου καί μέ πολύ σεβασμό διατηροῦν μέ τό περάσμα τοῦ χρόνου ἀνόθευτες τίς σεπτές ἐκκλησιαστικές παραδόσεις.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Εἰς τὰς 22-5/4-6 ἐτελέσθησαν μετά λαμπρότητος τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λαμίας. Τῆς τελετῆς προέστη ὁ Τοποτηρητής Φθιώτιδος Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Συμπαρέστησαν καί οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Θεσσαλονίκης καί Δημητριάδος κ. Μάξιμος, Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος καί Πειραιῶς κ. Γερόντιος, ἐνῶ

πλῆθος πιστῶν συνέρρευσε ἀπό τὰς πλησιεστέρας ἐνορίας.

Ὁ Ἱ. Ναός εἶναι νεόδμητος καί ἀνηγέρθη μέ πολλούς κόπους καί θυσίες ἀπό τὰ πιστά μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας πού δέν ἠκολούθησαν τό 1995, τόν σχισματικό πρώην Μητροπολίτην Καλλίνικον Χανιώτην, ἀλλά ἔμειναν πιστοί εἰς τήν Ἐκκλησίαν καί τήν Ἱερὰν Σύνοδον.

ΙΕΡΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Μέ ἰδιαίτερη λαμπρότητα καί πρωτοφανή συμμετοχή πλῆθους πιστῶν τελέσθηκαν οἱ ἀγιώνυμες ἑορτές τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί Μονῶν πού πανηγύρισαν προσφάτως.

Τήν Τρίτη τῆς Διακαινησίμου ἐώρτασε τήν ἐτήσιαν πανήγυριν τῆς Ἱ. Μονῆ Παναγίας Πορταϊτίσσης - Ἀγίου Νεκταρίου Σπάτων, λειτουργοῦντος τοῦ Ἀρχιμ. π. Νεκταρίου Ἐλευθερίου.

Τήν 2/15 Μαΐου πανηγύρισεν ὁ Καθεδρικός Ἱ. Ναός τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Ἀγίου Ἀθανασίου εἰς Ν. Φιλαδέλφειαν. Τῶν ἑορτίων Ἀκολουθίων προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος.

Εἰς τήν ἐν Σερβίᾳ Ἱ. Μονή Ἀγ. Μεθοδίου καί Κυρίλλου τήν πανήγυριν τῆς 11/24

Μαΐου ἐτέλεσεν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν ἐν Σερβίᾳ κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τῇ 30-5/12-6 πανηγύρισαν μετὰ λαμπρότητος ὁ Ἱ. Ναός Ἀγ. Πατέρων Παιανίας. Τοῦ ἑορτασμοῦ προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου.

Τὴν 7/20 Ἰουνίου ἑορτὴν τῆς Ἀγ. Τριάδος πανηγύρισαν λαμπρῶς οἱ πολυπληθεῖς ὁμώνυμοι Ναοὶ καὶ Μοναὶ τῆς Ἐκκλησίας μας. Λαμπρῶς ἐώρτασε ἡ Ἱ. Μονὴ Νέας Πεντέλης καθὼς καὶ ὁ Ἱ. Ναός Ἀγ. Τριάδος Ἰλισίων Ἀθηνῶν, εἰς τὸν ὁποῖον προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκάκιος.

Εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ροδοπόλεως εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὴν λιτάνευσιν τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ἐνῶ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς Θείας Λειτουργίας προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος.

Εἰς τὸν Ἀσπρόπυργον καὶ τὴν Λεβαδεῖα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Εἰς τὴν ὁμώνυμον Ἱ. Μονὴν Μενδενίτσας

προέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Καθὼς καὶ τῆς καθιερωμένης ὡς β' πανηγύρεως εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Φλεβαριωτίσσης Σαλαμίνας, προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος.

Τὴν 11/24-6 ἐώρτασεν ἡ Ἱ. Μονὴ Ἀξίου Ἑστίν Βαρυμπόμπης. Τοῦ ἑορτασμοῦ προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος. Εἰς τὴν πανηγύριν τῆς ὁμωνύμου Ἱ. Μονῆς ἐν Παιανίᾳ, τοῦ ἑορτασμοῦ προέστη ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος. Τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐώρτασε καὶ τὸ Ἱ. Ἑσυχαστήριον Παναγίας Γιάτρισσας Σταμάτας. Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ εἰς τὴν λιτάνευσιν τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος.

Τὴν 12/25-6 πανηγύρισεν ἡ Ἱ. Μονὴ Ὁσίου Ὀνουφρίου Κερατέας. Εἰς τὴν Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν κατὰ παράκλησιν τοῦ ἀσθενοῦντος κτήτορος τῆς Μονῆς Σεβ. Μητροπολίτου Εὐρίπου κ. Ἰουστίνου προεξῆρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος.

Τὴν Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πάντων ἐώρτασαν τὸ ὁμώνυμον παρεκκλήσιον τοῦ Δήμου Ἀγ. Ἰωάννου Ρέντη, καθὼς καὶ ὁ παλαιόφατος Ἱ. Ναός Θηβῶν. Εἰς τὸ πρῶτον τῆς Ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, ἐνῶ εἰς τὰς Θήβας ὁ

Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὅστις προέστη καί εἰς τήν πανηγυριν τῆς Ἱ. Μονῆς Ὁσίου Νικήτα τοῦ Θηβαίου εἰς Θήβαν 23-6/6-7. Εἰς ἀμφοτέρους τάς ἑορτάς λαμπρότητα προσέδωσεν ἡ ἀειθαλής παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας.

Τήν 20-6/3-7 κατά τήν ἑορτήν τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγητρίας ἐώρτασε τό ὁμώνυμον παρεκκλήσιον τοῦ Γηροκομείου εἰς Γλυφάδα. Εἰς τήν Θεϊάν Λειτουργίαν καί τήν ἐόρτιον ἐκδήλωσιν προέστη ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ἐνῶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τήν πανηγυρίζουσαν Ἱ. Μονήν Παναγίας Ὁδηγητρίας Μώλου Λοκρίδος προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καί Δημητριάδος κ. Μάξιμος. Τήν ἰδίαν ἡμέραν Κυριακή Β' Ματθαίου ἐώρτασε καί ἡ Ἱ. Μονή Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ εἰς τό Ἄργος. Τῆς ἐορτῆς προεξῆρχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, συλλειτουργοῦντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἀχαΐας κ. Καλλινίκου καί Πειραιῶς κ. Γεροντίου.

Τήν 24-6/7-7 εἰς τήν Ἱ. Μονήν Τιμίου Προδρόμου προεξῆρχεν ὁ Σεβ. Ἀχαΐας κ. Καλλνίκος, ἐνῶ τόν θεῖον λόγον ἐκήρυξεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος.

Εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Ἀποστόλων Δάφνης τῆς πανηγύρεως προεξῆρχεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος συμπαραστατού-

μενος ἀπό τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομον, Θεοφ. Ἐπίσκοπον Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριον καί τοῦ Ἱ. Κλήρου τῆς Πρωτευούσης.

Ὁμοίως πανηγύρισε καί ὁ ἱστορικός Ἱ. Ναός Ἀγίου Παύλου Π. Κοκκινιάς τῆς πανηγύρεως τοῦ ὁποίου προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος.

Ἀρχιμ. Μεθόδιος Δεσποτίδης (†)

Τήν Πέμπτη 13/26 Μαΐου ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ μετά ἀπό ὀλιγόμηνον ἀσθένειαν ὁ μακαριστός ἀρχιμ. Μεθόδιος Δεσποτίδης. Ὁ μεταστάς, κατὰ κόσμον Νικόλαος Δεσποτίδης, γεννήθηκε εἰς Ἀμοργόν τό ἔτος 1938. Ἐγαλουχήθη ὑπό τῶν γονέων του ἱερέως Νικήτα καί πρεσβυτέρας Μόσχας, οἵτινες τοῦ ἐνέπνευσαν τήν ἀγάπην διά τήν Ἐκκλησίαν καί τό ἱερόν θυσιαστήριον. Εἰς νεαράν ἡλικίαν ἦλθε εἰς Ἀθήνας καί συνεδέθη μετά τῶν πνευματικῶν πατέρων του καί ἤδη μακαριστῶν ἐπισκόπων Αἰγίνης Παΐσιου, Κνωσσοῦ Μερκουρίου καί Πενταπόλεως Καλλιπίου.

Τό ἔτος 1964 ἐχειροτονήθη διάκονος ὑπό τοῦ τότε Ἐπισκόπου Διαυλείας κ. Ἀκακίου καί τήν 5-7-1964 ἐχειροτονήθη ἱερεύς ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κυροῦ Γεροντίου. Ὑπηρετήσε μέ ζήλο καί αὐταπάρνηση εἰς πλείστους Ἱ. Ναούς τῆς Ἐκκλησίας μας, ἰδιαίτερος δέ εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Ἀνδρέου Περιστερίου, τόν ὁποῖον ἀνακαίνισε ἐκ βάθρων, ὡς καί εἰς τόν Ἱ. Ναόν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ἀγ. Βαρβάρας μέχρι τῆς τελευτῆς του.

Εἰς τόν βίον του διεκρίθη διά τήν προσήνεια καί τήν φιλοξενία του, ἀλλά πρό πάντων τήν προσήλωσιν πού ἐπιδείκνυε στά ἱερατικά του καθήκοντα, ὥστε μέσῳ αὐτῶν νά ἀναδειχθῇ καί νά ἀναγνωρισθῇ ἀπό ὅλους ὡς ἕνας ἄριστος λειτουργός, ἔμπειρος καί διακριτικός πνευματικός πατέρας. Γι' αὐτό ἄλλωστε ἀπολάμβανε τό σεβασμό καί τήν ἀγάπην κλήρου καί λαοῦ.

Εἰς τήν Δ' Πανελλήνια Σύναξη τῶν κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν Ὀκτώβριο 2003, ἔλαβε τιμητική διάκριση γιά τήν πολυετήν του διακονία.

Διετέλεσε μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἐπὶ πολλά συναπτά ἔτη.

Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐψάλη τήν Παρασκευή 14/27 Μαΐου στόν Ἱ. Ναό Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ἀγ. Βαρβάρας ὑπό τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πειραιῶς κ. Γεροντίου καί Χίου κ. Στεφάνου συμπαραστατουμένων ὑπό τοῦ Κλήρου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς καί Σαλαμίνος.

Τοῦ μεταστάντος Ἱερομονάχου Μεθοδίου
ἡ μνήμη εἴη αἰώνια.

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΗ

✓ Η Ίερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 4ης/17ης Μαΐου τ.ἔ. ἀπεφάσισε τὴν διοργάνωσιν δύο Συνοδικῶν ἐκδηλώσεων μνήμης: α) Διὰ τὴν Τρίτην Ἐμφάνισιν τοῦ Τιμ. Σταυροῦ κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον καὶ β) Διὰ τὸν πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομον κατὰ μῆνα Νοέμβριον. Αἱ λεπτομέρειαι θὰ ἀνακοινωθοῦν εἰς τὸ προσεχές τεῦχος.

✓ Λίαν ἐνδιαφέρον εἶναι τὸ ἀκόλουθον ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἄρθρου τῆς ἐφημερίδος «Στῦλος τῆς Ὁρθοδοξίας» ἀ.φ. 57 (Μάϊος 2005) μέ τίτλον:

«Πιέσεις τῆς Ε.Ε. στήν Ἀθήνα γιά τό γάμο τῶν ὁμοφυλοφίλων. Συγκεκριμένα ἄρθρα τοῦ Εὐρωσυντάγματος ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ ὁμοφυλοφιλία εἶναι θέμα «γενετήσιου προσανατολισμοῦ καί θεωρεῖται προστατευτέα!»

...Στήν Ἑλλάδα ἀκόμη ἀποκρύπτεται ἐπιμελῶς ἡ εὐρωπαϊκὴ ὁδηγία προκειμένου νά προετοιμαστῇ κατάλληλα πρῶτα τό ἔδαφος γιά νά δεχθεῖ ὁ ἐλληνικός λαός τό νόμο ὡς μιὰ φυσιολογική ἐξέλιξη. Στόχος εἶναι νά ἀποφευχθοῦν λαϊκές ἀντιδράσεις, πού θὰ προκαλοῦσαν δυσμενῆ σχόλια στή διεθνή κοινότητα(!!!), σχολίαζε στό «Σ.Ο.» εὐρωβουλευτής. Μέσα στό πλαίσιο αὐτό, τά τηλεοπτικά κανάλια, ἔχουν ἤδη ἀρχίσει τὴν πλύση ἐγκεφάλου, μέ στόχο νά ἀναδείξουν τὴν ὁμοφυλοφιλία ὅχι ὡς παρεκτροπὴ ἀλλὰ ὡς... φυσιολογική ἐπιλογή. Οἱ κατὰ καιροὺς συχνές πλέον δημόσιες τηλεοπτικές συζητήσεις, τά δῆθεν «ἁθῶα» τηλεοπτικά σήριαλ, στά ὁποῖα πάντα συμμετέχουν ἡθοιοποιοὶ πού παίζουν ρόλους ὁμοφυλόφιλων ἀποβλέπουν στήν προετοιμασία ἀποδοχῆς τους.

Γιά λόγους πού ἔχουν νά κάνουν μέ τὴν προσωπική ζωή κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας μας οἱ κύκλοι πού προωθοῦν τὴν νομιμοποίηση τῆς ὁμοφυλοφιλίας ἐκτιμοῦν πῶς ἡ ἐπίσημη ἀντίδραση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος θὰ εἶναι μηδαμινὴ καί θὰ ἐξαντληθεῖ μέσα ἀπὸ ἀνούσιες «σκληρές ἀνακοινώσεις»...

✓ Ἡ ἀκόλουθος εἰδησις ἐκ τοῦ «Ὁρθοδόξου Τύπου» ἔρχεται νά ἐπιβεβαιώσῃ τά ὅσα προα-

νέφευεν ὁ «Στῦλος τῆς Ὁρθοδοξίας» ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν τῶν Νεοημερολογιτῶν Ἐπισκόπων ὡς πρὸς τὸ θέμα αὐτό.

«ΤΟ ΒΔΕΛΥΓΜΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΩΣΕΩΣ ΕΣΤΩΣ ΕΝ ΤΟΠΩ ΑΓΙΩ» (Ματθ. κδ' 15)

Μέ ἀνέκφραστη ὀδύνη διαβάσαμε στό ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μεγάλης Βρεταννίας «Ὁρθόδοξος Κήρυξ» (τεῦχος Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου 2004, σ. 6-8), κείμενο μέ τίτλο «Προσλαλιά γενομένη ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκελλεύοντος Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Τροπαίου κ. Ἀθανασίου», στό ὁποῖο περιέχονται καί τά ἐξῆς ἀπίστευτα: «Ἐν τῷ οἴκῳ τῶν Θυατείρων ἐπραγματούθησαν εὐάριθμοι τιμητικά ἐκδηλώσεις, περιλαμβάνουσai δεξιώσεις καί φιλοξενίας. Ἐν τοῖς πλαισίοις τούτοις ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ προσέφερε φιλοξενίαν τῇ Αὐτοῦ Χάριτι τῷ Ἀγγλικανῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Κυρίῳ Rowan Williams **μετὰ τῆς συμβίας** αὐτοῦ, ἔτι δέ καί τῷ Ἀγγλικανῷ Ἐπισκόπῳ Ντόβερ (Dover) Κυρίῳ Stephen Venner **μετὰ τῆς ἀνδρίδος** αὐτοῦ, ἀμφοτέρας τάς φιλοξενίας ταύτας κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον».

Διερωτώμεθα:

1. Κατ' ἀρχήν, πόσο συνάδει μέ τὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση καί τὴ διδασκαλίαν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡ φιλοξενία «Ἀγγλικανοῦ Ἀρχιεπισκόπου μετὰ τῆς συμβίας αὐτοῦ». Ἀμνηστεύονται οἱ αἵρετικοί; Τί εἶδους «συμβία ἐπισκόπου» εἶναι ἡ φιλοξενηθεῖσα;

2. Τό τραγικότατον, ὅμως, εἶναι ἡ φιλοξενία ἐτέρου «Ἀγγλικανοῦ ἐπισκόπου» **μετὰ τῆς (ἄκουσον, ἄκουσον!!!) ἀνδρίδος αὐτοῦ**. Ἀκούγαμε κατὰ καιροὺς τὸ ἀπερίγραπτο κατάντημα τῶν αἵρετικῶν, ἕως καί ἀντιχρίστων «χριστιανικῶν παραφυάδων», ὅτι μαζί μέ τὸ ὑπόλοιπον πλῆθος τῶν αἵρετικῶν τοποθετήσων τους, ἀμνηστεύουν προσέτι καί τὴ σοδομία, «παντρεύοντας» μάλιστα σοδομίτας καί γομορίτας. Μήπως ἀγνοοῦν ὅτι ὁ Θεός μετὰ βδελυγμίας ἐτιμώρησε τὴν «παρὰ φύσιν πρᾶξιν» τῶν Σοδομιτῶν μέ τὴν «παρὰ φύσιν βροχήν» φωτιᾶς καί θείου; Ὅμως, τό νά ἀμνηστεύωνται καί νά ἐπιβραβεύωνται οἱ ἐπαίσχυντες αὐτές συμπεριφορές ἀπὸ ὀρθοδόξους

Ἐπισκόπους, ὥστε νά παρέχεται στους σοδομίτας καί φιλοξενία εἰς τάς Ἀρχιεπισκοπάς των καί ἡ συγκεκριμένη μάλιστα φιλοξενία νά προβάλλεται μέ καμάρι μέσα ἀπό τίς σελίδες τοῦ ἐπισήμου ἐντύπου ἐκφραστικοῦ ὀργάνου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων, αὐτό **οὔτε στό ἐφιαλτικότερο ὄνειρό μας δέν θά μπορούσαμε νά φανταστοῦμε...**» («ΟΡΘ. ΤΥΠΟΣ», ἀ.φ. 1599 σελ. 1).

Κι' ὅμως, ἀγαπητοί ἀναγνῶσται, οἱ τοιοῦτοι Ἀγγλικανοί ἔχουν «ἱερωσύνην», κατὰ τούς Οἰκουμενιστάς Ὁρθοδόξους καί τελοῦν «μυστήρια». Μόνον οἱ Γ.Ο.Χ. κατ' αὐτούς ὑστεροῦνται ἀποστολικῆς διαδοχῆς. Ἀλλά τοιαύτη ἀναγνώρισις ἅς μᾶς λείπει!

✓ Ἄν ὁ σχολιογράφος τοῦ «Ὁρθοδόξου Τύπου» ἐξεπλάγη τοσοῦτον μέ τόν προαναφερθέν δημοσίευμα τοῦ «Ὁρθοδόξου Κήρυκος» τί θά ἐγίνετο ἐάν ἐγνώριζεν τάς δημοσίως ἐκπεφρασμένους ἀπόψεις τοῦ κ. Γερασίμου Μιχαλέα, νέου Μητροπολίτου Ἀγίου Φραγκίσκου;

Ἀναδημοσιεύομεν αὐτούσιον τό ἀκόλουθον ἄρθρον πού ἐδημοσίευσαν «ΤΑ ΝΕΑ» τῆς 7-4-2005, τό ὅποιον ἀφιερώνομεν εἰς τούς Μνημονευτάς ἀγιορείτας καί τούς λεγομένους «συντηρητικούς» νεοημερολογίτας, διά νά ἴδουν πού ὁδεύει ἡ ἱεραρχία των. Βλέπετε, ὁκτώ δεκαετίας «διαλέγονται» μέ τούς Προτεστάντας εἰς τά Οἰκουμενιστικά Συνέδρια. Ἦτο δυνατόν νά μείνουν ἀνεπηρέαστοι;

Ἄς καμαρώσουν τόν ἐκλεκτόν τῆς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

Μητροπολιτικό «ναί» σέ γάμους ὁμοφυλοφίλων, ταραίζει τά νερά ὁ νέος Ἑλληνορθόδοξος Μητροπολίτης τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου.

Ἡ ἐνθρόνιση τοῦ νέου Ἑλληνορθόδοξου Μητροπολίτη τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου (Σάν Φρανσίσκο) κ. Γερασίμου Μιχαλέα προκάλεσε αἵσθηση στίς ΗΠΑ. Αἰτία, οἱ δηλώσεις του σέ μέγала ἀμερικανικά ἔντυπα γιά τό δικαίωμα τῶν ὁμοφυλοφίλων νά παντρεύονται μέ πολιτικό γάμο.

Ἐκκλησιαστικός ἡγέτης 150.000 Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων σέ Χαβάη, Καλιφόρνια, Ἀλάσκα, Ὁρεγκον, Οὐάσιγκτον, Νεβάδα καί Ἀριζόνα, ὁ κ. Γεράσιμος Μιχαλέας ἐξέπληξε μέ τίς δηλώσεις του γιά τά δικαιώματα τῶν ὁμοφυλοφίλων

«Οἱ ὁμοφυλόφιλοι θά πρέπει νά ἔχουν τό δικαίωμα τοῦ πολιτικοῦ γάμου, στά πλαίσια τῆς

ἰσοτιμίας ὅλων τῶν πολιτῶν ἀπέναντι στό κράτος», δηλώνει στά «ΝΕΑ» ὁ κ. Γεράσιμος, ὁ ὁποῖος ὡστόσο διευκρινίζει ὅτι «ἡ θέση τῆς Ἐκκλησίας εἶναι δεδομένη καί δέν μπορεῖ νά εὐλογήσει τούς γάμους τῶν ὁμοφυλοφίλων».

Γεννημένος στήν Καλαμάτα τό 1946 καί στενός συνεργάτης τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰακώβου γιά περίπου 2 δεκαετίες, ἐξελέγη στίς 22 Φεβρουαρίου 2005 ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, στή δικαιοδοσία τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ Ἀρχιεπισκοπή τῆς Ἀμερικῆς, ὡς διάδοχος τοῦ Μητροπολίτη Ἀντωνίου Γεργιαννάκη, πού πέθανε τά Χριστούγεννα (...).

Στίς 2 Ἀπριλίου ἐνθρονίστηκε ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀμερικῆς κ. Δημήτριο, παρουσία 1.500 ἀτόμων. **Στήν τελετή**, σύμφωνα μέ τά ἀμερικανικά ΜΜΕ, **θέλησαν νά παραβρεθοῦν καί μέλη τοῦ «Μεγάλου Ἀλεξάνδρου», τῆς ἀμερικανικῆς Γκέι Ὁμοσπονδίας, ἀλλά καί ἡ μπάντα τῶν ὁμοφυλοφίλων τῆς πόλης, προκειμένου νά ἐκδηλώσουν τήν ἱκανοποίησή τους γιά τόν «προοδευτικό λόγο τοῦ κ. Γερασίμου», ὅπως ἀνακοίνωσαν.** Τό σχέδιό τους δέν ὁλοκληρώθηκε, ὕστερα ἀπό ἀντιρρήσεις στελεχῶν τῆς Μητρόπολης. Οἱ ἴδιοι διέδιδαν ὅτι οἱ δηλώσεις τοῦ κ. Γεράσιμου διαστρεβλώθηκαν ἀπό τίς ἀμερικανικές ἐφημερίδες, ἄν καί ὁ ἴδιος τό διαψεύδει.

«Ἐγώ δέν μπορῶ νά καταδικάσω τά ἄτομα τοῦ ἴδιου φύλου πού ἀποφασίζουν νά ἐνωθοῦν μέ τά δεσμά τοῦ γάμου, ἀλλά φυσικά οὔτε καί νά τά ἐπικροτήσω. Γενικά πιστεύω ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέν μπορεῖ νά ἐπικρίνει τόν γάμο μεταξύ ὁμοφυλοφίλων. Ὁ κάθε ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος νά κάνει ὅ,τι θέλει». Ξεκαθαρίζει ὅμως πῶς αὐτό ἀφορᾷ τίς ὑποχρεώσεις τοῦ πολίτη ἀπέναντι στό κράτος καί ὄχι ἀπέναντι στή θρησκεία (...).

«Πρέπει ὅλοι νά ἀντιμετωπίζονται ἰσότιμα ἀπό τήν Πολιτεία. Προσωπικά δέν θά ἔδινά τήν εὐχή μου γιά ἕναν τέτοιο γάμο.

Ὡστόσο, στό σημεῖο αὐτό ἔρχεται ἡ πρότασή μου γιά τόν διαχωρισμό Πολιτείας - Ἐκκλησίας πού, ὅπως μαθαίνω, ἀποτελεῖ πεδίο ἀντιπαράθεσης καί πάλι στήν Ἑλλάδα. Ἄλλο τό πῶς ἀντιμετωπίζει τό κράτος τόν πολίτη, ἄλλο τό πῶς τόν ἀντιμετωπίζει ἡ κάθε Ἐκκλησία. Αὐτό ὀφείλουμε νά τό ξεκαθαρίσουμε», λέει ὁ κ. Γεράσιμος.

Ὡστόσο δηλώνει ὅτι οἱ διαφοροποιήσεις στὶς κοινωνίες εἶναι ἐν γνώσει του καὶ γνωρίζει ὅτι, μιὰ τέτοια πρόταση ἴσως εἶναι πρόωρη γιὰ τὰ ἑλληνικά δεδομένα, ὅχι ὅμως γιὰ τὶς Δυτικές Πολιτείες τῶν ΗΠΑ (...).

Ὡς ἓνα ἐξαιρετικά χαρμόσυνο γεγονός, χαρακτηρίζουν τὶς θέσεις τοῦ κ. Γερασίμου τὰ μέλη τῆς ὁμοφυλοφιλικῆς καὶ λεσβιακῆς κοινότητας, ἐνῶ ὁ Γρηγόρης Βαλλιανάτος, πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Παρατηρητηρίου Συμφωνιῶν τοῦ Ἑλσίνκι, θεωρεῖ ὅτι ὁ Μητροπολίτης Ἀγίου Φραγκίσκου μέ τὴν τοποθέτησή του «ἀρχίζει ἓναν θεολογικὸ ἀγώνα πού ἐπισημαίνει ποιά πρέπει νὰ εἶναι ἡ θέση τῆς Ἐκκλησίας στὸ θέμα τοῦ γάμου».

✓ Τό Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον Εἰδήσεων τὴν 22-5-2005 μετέδωσε τό... χαρμόσυνο γεγονός:

«Συγχαρητήρια στὴν Ἑλενα Παπαρίζου γιὰ τὴν πρωτιά στὴ Γιουροβίζιον»

...Ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη συγχαρητήρια ἔστειλε ὁ **Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος**. «Ἐχουμε καὶ τὰ εὐχάριστα, ἡ Ἑλλάδα κέρδισε στὸν διαγωνισμό τοῦ τραγουδιοῦ πού σημαίνει ὅτι θὰ φιλοξενήσει τοῦ χρόνου τὸν διαγωνισμό», εἶπε μετὰ τῆ σημερινῆ θείας λειτουργίας, συγχαίροντας τὸν Γενικό Πρόξενο τῆς Ἑλλάδας στὴν Κωνσταντινούπολη Ἀλέξη Ἀλεξανδρή, κατὰ τὴ διάρκεια δεξιώσεως στὴν αἴθουσα τοῦ Θρόνου, παρουσία Ἱεραρχῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων, καθὼς καὶ πλήθους προσκυνητῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. «Εὐχόμεθα τοῦ χρόνου ἡ διοργάνωση νὰ εἶναι ἄψογη καὶ νὰ ἀποσπάσει τὸν ἔπαινο καὶ τὸ θαυμασμό τῶν χωρῶν πού θὰ συμμετάσχουν», τόνισε.

Ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος συνεχάρη καὶ τὴν κα Ἑλενα Παπαρίζου, πού τὸν εἶχε ἐπισκεφθεῖ στὸ Φανάρι, ζητώντας τὴν εὐλογία του πρὶν ἀπὸ τὸν διαγωνισμό. «Τῆς εἶχα πεῖ τότε ὅτι ἡ ἡμέρα τοῦ διαγωνισμοῦ εἶναι καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ὀνομαστικῆς τῆς ἑορτῆς, τὴν συγχαίρω», εἶπε ὁ κ. Βαρθολομαῖος.

Βεβαίως δὲν λησμονοῦμεν ὅτι καὶ πέρυσι ὁ κ. Βαρθολομαῖος εἶχεν εὐλογήσει τὸν ...Ρουβικὸν ὕμνον (ἦτοι τὸ ἄσμα τοῦ Σάκη Ρουβᾶ) μέ τὴν ...σεμνοτάτην ὀνομασίαν «Shake it» (...σεῖε το), τοῦ ὁποίου τὰ λόγια ἐρυθρίᾳ τις καὶ νὰ ἀναγνώση. Διατί νὰ μὴ εὐλογήσῃ καὶ τὸ «My number one» (= Ὁ ὑπ' ἀριθμὸν ἓνα;)

Βεβαίως σχολιάζουν τινές ὅτι τοῦτο τὸ ἄσμα εἶναι ὁ ὕμνος τῆς πολυγαμίας, διότι διὰ νὰ ὑπάρχῃ «ὁ ὑπ' ἀριθμὸν ἓνα» σύντροφος, σημαίνει ὅτι ὑπάρχει καὶ «ὁ ὑπ' ἀριθμὸν δύο», κ.ο.κ...

Ἄρα τί πρόκειται νὰ ἀκούσωμεν ἀκόμη;

✓ Σφάλλει καιρίως ἡ ἐφημερίς «Ὁρθόδοξος Τύπος» εἰς σχετικὴν εἰδησεογραφίαν τοῦ περὶ τοῦ Π.Σ.Ε. (ἀ.φ. 1597 τῆς 20-5-2005) ὀνομάζων «Ἀρχιεπίσκοπον τῶν Γ.Ο.Χ.» τὸν Μοναχὸν Μακάριον Καβακίδην.

Δέν εἶναι δυνατόν νὰ ἀγνοῇ τὰς «δραστηριότητας»(!) τοῦ ἐν λόγῳ ἀνθρώπου προκειμένου νὰ ὑποδυθῇ τὸν ρόλον τοῦ «Ἀρχιεπισκόπου», ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ δικαιολογηθῇ ὅτι ἀπλῶς εἰδησεογραφίαν ἐδημοσίευσεν.

Ἡ ἐφημερίς δὲν νομίζομεν ὅτι ἀγνοεῖ τὸν κανονικὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., ἀφοῦ ἄλλωστε ἡ ἰδίᾳ ἐπρόβαλε τὴν ἐκλογὴν τοῦ τό ἔτος 1986.

Ὁφείλει νὰ συμφωνῇ ὁ τίτλος μέ τὰ περιεχόμενα τῆς μαχητικῆς ἐφημερίδος.

✓ Ὁ Ἱερομ. π. Ἰωάννης Βασιλιέφσκυ ἐκ Βουλγαρίας κατόπιν αἰτήσεώς του ἔλαβεν ἀπολυτήριο ἐκ τοῦ ἐπισκόπου του. Μετὰ ταῦτα ὁ ἐν λόγῳ κληρικὸς ὑπήχθη (κατὰ δήλωσίν του) εἰς ἄγνωστον ἐπίσκοπον τοῦ ἐξωτερικοῦ, διαμένων ὅμως ἐν Ἑλλάδι. Κατόπιν τούτου πληροφοροῦμεν τοὺς πιστοὺς τῆς Ἐκκλησίας μας ὅτι ὁ π. Ἰωάννης Βασιλιέφσκυ δὲν συγκαταλέγεται μετὰ τῶν κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς ἐκ τούτου δὲν δύναται νὰ ἐξυπηρετοῦνται μυστηριακῶς ὑπ' αὐτοῦ.

✓ Τὰ γεγονότα τοῦ Συνεδρίου τοῦ Π.Σ.Σ. παραμένουν ἄγνωστα εἰς τὸ εὐρύ κοινόν. Ἡ Ἱ. Σύνοδος διαθέτει DVD μέ μαγνητοσκοπημένα στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν τελετὴν λήξεως τοῦ Συνεδρίου εἰς τὴν Πνύκαν. Ἐκεῖ διακρίνονται καθαρῶς αἱ συμπροσευχαί, οἱ χοροὶ καὶ οἱ ἀλλαγμοὶ διὰ τῶν ὁποίων ἐσφραγίσθη τὸ τέλος τοῦ Συνεδρίου.

Ἐχομεν χρέος νὰ διαδώσωμεν ὅπου δυνάμεθα, τὸ τί ἐσυνέβη εἰς τὸ συνέδριον τοῦ Π.Σ.Ε. ἐν Ἀθήναις.

Διὰ τὴν προμήθεια τῶν δίσκων DVD μέ τὰ γεγονότα αὐτὰ ἀπευθύνεσθε εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας», Κάνιγγος 32 γ' ὄροφος τηλ. 210-382820 καὶ Φάξ: 210-3847365.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Έορτή Σεβ. Ἀττικῆς κ. Ἀκακίου, 1-5-2005.

Ἱ.Μ. Ἀγ. Κυρίλλου-Μεθοδίου, Σερβία 11-5-2005.

Ἱ.Ν. Ἀγίας Τριάδος Ροδοπόλεως, 6-6-2005.

Ἱ.Ν. Ἀγίας Τριάδος Λεβαδείας, 7-6-2005.

Ἱ.Μ. Φλεβριωτίσης Σαλαμίνος, 7-6-2005.

Ἱ.Ν. Ἀγ. Ἀποστόλων Δάφνης, 28-6-2005.

PORT
PAYÉ
HELLAS

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
44
ΠΕΡΙΟΔΙΑ

ΕΝΤΥΠΟΝ ΚΛΕΙΣΤΟΝ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 123/2001
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΤΑ: 1734